

லவோதீக்கேயா சபைக்குரிய செய்தி

THE MESSAGE TO THE LAODICEAN CHURCH

58-0609

திங்கட்கிழமை மாலை, ஜூன் 9, 1958

கூடாரக் கூட்டம் (Tent Meeting), டல்லாஸ்,
டெக்சாஸ், அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

லவோதிக்வேயா சபைக்குரிய செய்தி (58-0609)

மிக்க நன்றி. நன்றி. [சபையார் கைதட்டுகின்றனர்] உங்கள் அன்பிற்கு நன்றி. இன்று இரவு டல்லாஸில் (Dallas) இங்கு இருப்பது ஒரு பாக்கியமாகும். டெக்சாஸ் (Texas) மாநிலத்திற்கு மீண்டும் வருவதற்காக நான் நிச்சயமாக மிகுந்த எதிர்பார்ப்புகளுடன் காத்திருந்தேன்.

2 கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, நான் வாட்டர்லூவில் (Waterloo) இருந்தபோது, சகோதரர் லிண்ட்சே (Lindsay) அவர்களைச் சந்தித்தேன், அவர்தான் என்னை இந்த 'குணமாக்கும் சத்தத்தின் மாநாட்டிற்கு' (Voice of Healing Convention) அழைத்தார். பின்னர்,

சட்டனூகாவில் (Chattanooga) நமது அன்பு நண்பரான ச஑ோதரர் டேவிட் டு பிளெஸிஸ் (David du Plessis) அவர்களைச் சந்தித்தேன், அவரும் நான் இங்கு வருவதற்கும், இந்த மாநாட்டில் பங்குபெறுவதற்கும், இந்த நல்ல ம஑்களைப் பார்ப்பதற்கும் என்னை ஊ஑்கப்படுத்தினார்.

3 இந்த ஆறு இரவுகளும் அவர்களின் இரவு கூட்டப் பேச்சாளராக என்னை஑் ஑ேட்டு஑் ஑ொண்டது அவர்களின் பெரும் நன்மையாகும். அது மதிய வேளையில் நடைபெறும் என்று அறியாததால் நான் அவற்றில் ஒன்றைத் தவறவிட்டுவிட்டேன், அதற்காக நான் வருந்துகிறேன், ஏனென்றால் மதிய நேரப் பேச்சிற்கு இங்கு வருவதற்குள், நான் ந஑ரத்திற்கு வருவதற்கு மிகவும் தாமதமாகி விட்டது. ஆனால் இன்று இரவு இங்கு இருப்பதும், இந்த ஑ுணமா஑்கும் சத்தத்தின் மாநாட்டோடு இணைந்திருப்பதும் நிச்சயமாக ஒரு பா஑்கியமே. நாம் வேண்டி஑் ஑ொள்ளுகிறதற்கும் நினை஑்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாய் தேவன் நம஑்஑ு அளிப்பார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

4 நாங்கள் காரில் வந்துகொண்டிருந்தபோது, சகோதரர் வின்யார்ட் (Vineyard) அவர்கள் பின்லாந்திற்குச் (Finland) செல்வதைக் குறித்துக் கூறியதைக் கேட்டேன், அது அற்புதமானது என்று நான் நம்புகிறேன். நம்முடைய கர்த்தர் சீக்கிரமாக வரப்போகிறார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம், மேலும் வயலில் ரூத்தைப் போல, எஞ்சியிருக்கும் பகுதியை வயல் களிலிருந்து நாங்கள் இப்போது ஒன்றுசேர்த்துப் பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன், இரட்சிக்கப்படக்கூடியதை ஒன்று சேர்க்கிறோம், தேவன் நித்திய ஜீவனை நியமித்திருக்கிறார், அதை நாங்கள் ஒன்றுசேர்க்க முயற்சிக்கிறோம். ராஜாவின் வருகைக்குச் சற்று முன்பாக, மனிதன் வாழ்ந்ததிலேயே மிகச் சிறந்த நாட்களில் ஒன்றில் நாம் வாழ்கிறோம் என்பதை அறிவதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

5 டல்லாஸிற்கு இது எனது மூன்றாவது வருகை என்று நான் நம்புகிறேன். ஒருமுறை ஒரு போதகருடன் வந்தேன், நான் மறந்து விட்டேன், அவருடைய பெயர் சகோதரர் கோஃப் (Goff) என்று நினைக்கிறேன், டல்லாஸ்

நகருக்குள்ளேயே அவருக்கு இங்கே ஒரு சிறிய சபை இருந்தது என்று நான் நம்புகிறேன். அதன்பிறகு, ஒருமுறை நான் இங்கே ஏதோ ஒரு மைதானத்திற்கு அல்லது அதுபோன்ற ஒரு இடத்திற்கு வந்தேன்... அந்த இடத்தின் பெயர் என்ன என்பதை நான் மறந்துவிட்டேன்

[ஒரு சகோதரர், "ஃபேர் பார்க்" (Fair Park) என்கிறார்], ஃபேர் பார்க், அது முற்றிலும் சரி, ஐயா. அதன்பிறகு, இது எங்களின் மூன்றாவது முறை என்று நினைக்கிறேன். இன்று இரவு இங்கு இருப்பதிலும், கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் வெள்ளிக்கிழமை இரவு வரை ஊழியம் செய்வதிலும் நாங்கள் மகிழ்ச்சிய டைகிறோம்.

6 ஆனால், தெற்கே நான் அழைப்பது போல, ஒரு பழமையான 'சாஸாஃப்ராஸ்' (sassafras) பிரசங்கியாக இருப்பதால், இது நிச்சயமாக என்னை சற்றே தகுதியற்றவனாகவோ அல்லது சிறியவனாகவோ உணரச் செய்கிறது. சாஸாஃப்ராஸ் என்றால் என்னவென்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? ஆஹா! நீங்கள் கென்டக்கியின் (Kentucky) எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்? ஆக இங்கே எங்கே... மேலும்

இந்தச் சிறந்த போதகர்களுக்கு முன்பாகப் பேசுவதற்கும், மாலைப் பேச்சாளராக இருப்பதற்கும் இங்கு வந்திருப்பது, நிச்சயமாக எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

7 நான் ஒரு பாவியான சிறுவனாக, குதிரைப் பந்தயங்களில் ஓடிக் கொண்டிருந்த போது, அல்லது எங்கோ குத்துச்சண்டை வளையத்தில் இருந்தபோது, இங்குள்ள இந்த மனிதர்களில் பலர் களத்தில் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பதும், நான் ஒரு மென்மையான சாலையில் ஓடுவதற்காக அவர்கள் வழியைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள் என்பதை அறிவதும் வியப்பளிக்கிறது!

எனவே இன்று இரவு, என் சகோதரர்களுக்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். நான் எடுக்கும் சிறிய முயற்சி அனைவருக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்கும் என்றும், பாவி தான் ஒரு பாவி என்பதை உணரச் செய்யவும், பரிசுத்தவான்களைக் கிறிஸ்துவுக்குள் களிகூரச் செய்யவும், வியாதியஸ்தர்களுக்கு ஒரு குணமாக்குபவர்

இருக்கிறார் என்பதை அறியச் செய்யவும், என் சகோதரர்கள் ஊக்கம் பெறவும், அதாவது- முன்பை விடப் பெரிய எதிர்பார்ப்புகளுடன் முன்னேறிச் செல்லவும் இது உதவும் என்று நான் நம்புகிறேன். புரிகிறதா?

8 இப்போது, நான்... நான் இன்னும் எதிலும் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்... நான் மிஷனரி பாப்டிஸ்ட் (Missionary Baptist) சபையில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டேன். மிஷனரி பாப்டிஸ்ட் சபையை விட்டு வெளியேறிய பிறகு, நான் எந்தச் சபைகளுடனும், எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருடனும் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் அனைவருக்குள்ளும் உள்ள பிளவின் நடுவில் நின்றுகொண்டு, "நாம் சகோதரர்கள்" என்று சொல்ல முயற்சிக்கிறேன்.

மேலும் இன்று இரவிலும், நாம் சகோதரர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே, ஆகையால், நான் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவுச் சபையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை, ஆனால் நான் சபையைப் பிரதிநிதித்துவப்

படுத்துகிறேன்: கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சபையை. அங்குதான் நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்திருக் கிறீர்கள், கிறிஸ்துவின் அந்த மாபெரும் சரீரத்தில்.

9 அவர் தமது சபையை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குச் செல்லும் அந்த நாள் வருவதற்காக நாங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், இந்த வாரம் நான் அதில் சிலவற்றைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன், 'சபை எவ்வளவு நெருக்கமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது?' (How Close Is The Church Going?), 'சுவரில் எழுதியிருந்த எழுத்து' (The Handwriting On The Wall), மற்றும் 'தேவனுக்குக் கீழ் ஒன்றிணைதல்' (United Under God) போன்ற சில காரியங்களைக் குறித்து, கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், இந்த வருகிற வாரத்தில் பேச விரும்புகிறேன்.

10 இப்போது, இதுதான் உண்மையான அஸ்திபாரம் என்று நான் நம்புகிறேன், வேதாகமம். வேதாகமத்தில் இல்லாத பல காரியங்களை தேவன் செய்கிறார் என்று நான் நம்புகிறேன், அவர் எதையும் செய்ய முடியும்,

ஏனென்றால் அவர் தேவன், ஆனால் உபதேசம் வேதவாக்கியத்திலிருந்தே வர வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன், அதுவே நமக்குரிய தேவனுடைய புஸ்தகமாகும்.

11 பழைய ஏற்பாட்டில், அது உண்மையா இல்லையா என்பதை அறிய அவர்களுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வழிகள் இருந்தன, அதாவது அவர்கள் ஊரீம் (Urim), தும்மீம் (Thummim) என்று அழைக்கப்படுபவைகளிடம் திரும்பிச் செல்வார்கள். அது என்னவென்றால், ஆரோன் அணிந்திருந்த பன்னிரண்டு கற்களைக் கொண்ட மார்க்கவசம் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு தீர்க்கதரிசி தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் போதோ அல்லது சொப்பனம் கண்டவர் தன் சொப்பனத்தைச் சொல்லும்போதோ, இந்த ஊரீம் மற்றும் தும்மீமின் மீது ஒளிகளின் கலவை மின்னவில்லை என்றால், அந்தத் தீர்க்கதரிசி தவறானவர் என்று அர்த்தம். பாருங்கள், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் பதிலளிக்கும் ஒரு வழியை தேவன் எப்போதும் கொண்டிருந்தார், உண்மை எப்போதும்

அறியப்படும். எனவே அது ஒளிரவில்லை என்றால், அந்த மனிதன், அந்தத் தீர்க்கதரிசி தவறானவர்.

12 இப்போது, அந்த ஆசாரியத்துவம் நீக்கப்பட்ட பிறகு, இன்று இரவு நமக்கு ஒரு புதிய ஆசாரியத்துவம் உள்ளது, இயேசு கிறிஸ்துவே பிரதான ஆசாரியராக இருக்கிறார், நம்மிடம் ஒரு புதிய ஊரீம் மற்றும் தும்மீம் உள்ளது, அதுதான் வேதாகமம். "எடுத்துப் போட்டால் அல்லது கூட்டினால், அவனுடைய பங்கு ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து எடுத்துப் போடப்படும்."

எனவே தேவனுடைய உதவியோடு இந்தப் பக்கங்களுக்குள்ளேயே சரியாக நிலைத்திருக்க எங்களால் முடிந்தவரை முயற்சிப்போம். நான் இதை அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன்: வேதாகமத்தில் தேவன் வைத்திருப்பதை விடக் குறைவான எதையும் நான் விரும்பவில்லை, ஆனால் வேதாகமத்தில் அவர் வைத்திருக்கும் அனைத்தையும், நமக்கான அனைத்து வாக்குத்தத்தங்களையும் நான் விரும்புகிறேன்.

13 எனவே, நமது தியானப்பகுதிக்காக அவருடைய வார்த்தையைத் திறக்கும் முன், ஜெபத்திற்காக ஒரு நிமிடம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

14 நித்தியமான, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேவனே, உம்முடைய வார்த்தையைக் கேட்பதற்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய அசைவாடுதலைக் காண்பதற்கும் தவிர வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் அல்லாமல் உம்முடைய பிள்ளைகள் ஒன்றாகக் கூடியிருக்கும் இந்தப் பெரிய கூடாரத்தின் கீழ், உமது தெய்வீகப் பிரசன்னத்தில் நிற்பது இன்று இரவு எங்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு மாபெரும் பாக்கியமாகும். இன்று இரவு உமது ஆசீர்வாதங்களை எங்கள் மீது ஒரு பெரிய அளவிலே பொழிய வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கிறோம்.

15 கர்த்தாவே, எங்களின் சிந்திக்கும் வழிகள் தவறானவையாக இருந்தால், அவற்றை மாற்றி, உமது குமாரனாகிய கர்த்தராகிய இயேசுவின் மீது எங்கள் சிந்தனையை நிலைநிறுத்தும்,

எங்கள் இருதயங்கள் அவருடைய பிரசன்னத்தால் நிரப்பப்படுவதாக.

இன்று இரவு இந்தக் கூட்டத்திலிருந்து நாங்கள் புறப்படும் போது, எம்மாவுவிலிருந்து வந்தவர்களைப் போல, "வழியிலே அவர் நம்முடனே பேசினப் பொழுது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லையா?" என்று நாங்களும் சொல்வோமாக.

16 இப்போது, பிதாவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசிக்கப்படவுள்ள இந்தச் சில வார்த்தைகளை எடுத்து, அவற்றின் சாராம்சத்தை ஒவ்வொரு இருதயத்திலும் ஊற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். அதை அருளுங்கள், கர்த்தாவே. நான் இங்கே நிற்கும்போது, எனது ஆத்துமா உமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பிரசன்னத்தில் களிகூரும்படி எனக்கு உதவும், பிதாவே. இயேசுவின் நாமத்தில் இதைக் கேட்கிறோம். ஆமென்.

17 இன்று இரவு, இந்த மாநாட்டின் பேச்சில் என் பகுதியைத் தொடங்குவதற்காக,

வெளிப்படுத்தின விசேஷப் புஸ்தகத்தில் காணப்படும் ஒரு சிறிய தியானப்பகுதியை நான் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன், அதைக் குறிப்பவர்கள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3-ஆம் அதிகாரம் 20-ம் வசனம், வார்த்தையின் இந்தப் பகுதியை நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன்:

இதோ, வாசற்படியிலே நின்று தட்டுகிறேன்; ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு, கதவைத் திறந்தால், அவனிடத்தில் நான் மிரவேசித்து, அவனோடே போஜனம்பண்ணுவேன், அவனும் என்னோடே போஜனம்பண்ணுவான்.

18 இங்கே வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் இந்தத் தியானப்பகுதி: லவோதிக்கேயா சபைக்குரிய செய்தியாகும். நான் ஒரு காலக்கட்டக் கோட்பாட்டாளராக துல்லியமாக இல்லாவிட்டாலும், சொல்லப்பட்ட புறஜாதியினரின் காலக்கட்டத்தின் முடிவில் நாம் இருக்கிறோம் என்று நான் உண்மையிலேயே நம்புகிறேன்.

மேலும் லவோதிக்கேயா சபைக் காலமே கடைசி சபைக் காலம் என்று நான் நம்புகிறேன்,

இன்று இரவு நாம் அங்கேதான் இருக்கிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதனால்தான் இதை நான் ஒரு தியானப்பகுதியாக எடுத்துக் கொண்டேன்.

19 சிலர் சொல்லலாம், "ஏன் சகோதரர் பிரன்ஹாம், வேதாகமத்தின் ஒரு சிறிய வசனத்தில் உள்ள சில வார்த்தைகளை மட்டும் நீங்கள் வாசிப்பது, இவ்வளவு பெரிய மக்கள் கூட்டத்திற்கும், இந்தத் தரத்திலான ஒரு மாநாட்டிற்கும் இது மிகவும் சிறிய தியானப்பகுதியாக இல்லையா?"

20 ஆனால் பாருங்கள், வேதவசனத்தின் அளவு முக்கியமல்ல, வாசிப்பின் அளவு முக்கியமல்ல, அதில் என்ன இருக்கிறது என்பதே முக்கியம்.

21 கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, கென்டக்கியில் உள்ள லூயிஸ்விலியில், என்னுடைய ஒரு சிறிய நண்பன் வீட்டின் மேல்மாடியில், ஒரு பழைய பரணில் இருந்தான், அந்தச் சிறுவன் அங்கும் இங்கும்

துழாவிக்ஔொண்டிருந்தான், அப்போது அவன் ஒரு பழைய பெட்டியைக் கண்டான்.

அந்தப் பெட்டியில் அவன் ஒரு பழைய தபால் தலையைக் கண்டுபிடித்தான், அது சுமார் அரை அங்குல சதுரம் மட்டுமே இருந்தது. இந்தத் தபால் தலையைக் ஔொண்டு ஐஸ்கிரீம் கிடைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு அவன் நினைத்தான், எனவே அவன் பழைய தபால் தலைகளைச் சேகரிக்கும் தனது நண்பனிடம் தெருவழியே விரைந்து சென்று, இந்த நண்பனிடம், "நான் ஒரு சிறிய, பழைய, மஞ்சள் நிறத் தபால் தலையைக் கண்டுபிடித்தேன், அது மிகவும் பழமையானது, ஆனால் இந்தத் தபால் தலைக்கு ஏதாவது மதிப்பு இருக்குமா என்று நான் ஆச்சரியப் படுகிறேன்" என்றான்.

22 தபால் தலைகளைச் சேகரிப்பவர் தனது கண்ணாடியை எடுத்து, அதைக் ஔொஞ்சம் உற்றுப்பார்த்துவிட்டு, "இந்தக் குறிப்பிட்ட தபால் தலைக்கு நான் உனக்கு ஒரு டாலர் நோட்டு தருகிறேன்" என்று விரைவாகக் கூறினார்.

23 ஐந்து சென்ட்டுகளுக்கு மேல் எதையும் எதிர்பார்க்காத அந்தச் சிறுவன், உடனடியாக அதை விற்றுவிட்டான், ஏனென்றால் அந்த ஒரு டாலர் என்பது பல ஐஸ்கிரீம் கோன்களைக் குறிக்கும்.

24 சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அதாவது சுமார் இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு, இதைச் சேகரித்தவர் இந்தக் குறிப்பிட்ட தபால் தலையை இரண்டாயிரத்து ஐநூறு டாலர்களுக்கு விற்றார், சுமார் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, அது ஐந்து இலட்சம் டாலர்களுக்கு விற்கப்பட்டது. பாருங்கள், அது அந்தச் சிறிய தபால் தலை அல்ல, அந்தச் சிறிய காகிதத் துண்டு அல்ல, அந்தக் காகிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்ததே முக்கியமானது.

25 இன்று இரவு எனது தியானப்பகுதியும் அப்படியே: அது எழுதப்பட்டிருக்கும் காகிதம் அல்ல, அது தியானப்பகுதியின் அளவு அல்ல, ஆனால் அதில் எழுதப்பட்டிருப்பதே, அது ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வார்த்தை.

இது மிகவும் அவசியமானது, வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும், ஆனால் அது ஒருபோதும் ஒழிந்துபோகாது. பாருங்கள், நாம் வாசிக்கும் ஒவ்வொரு சிறிய வார்த்தையையும் தேவன் கவனிக்கிறார், நம் மனதிற்குள் செல்லும் ஒவ்வொரு சிறிய சிந்தனையையும், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு சிறிய செயலையும் தேவன் அறிவார்.

26 நான் இதைத்தான் சிந்திக்கிறேன், பல நேரங்களில் சபை அதன் தளர்வான நிலையில் காரியங்களைச் செய்வதிலும், சிந்திப்பதிலும், காரியங்களை அப்படியே எடுத்துக்கொள்வதிலும் ஈடுபடுகிறது, ஆனால் நாம் செய்வதையும் சொல்வதையும் நாம் நிதானிக்க வேண்டும், நாம் பேசுவதற்கு முன்பு அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

27 என்னுடைய தெற்கத்தியப் பாட்டி என்னிடம், "இரண்டு முறை யோசித்து ஒருமுறை பேசு" என்று சொல்வது வழக்கம். சில நேரங்களில், நாம் செய்யாமல் விட்டுவிடும் சிறிய காரியங்களே நமக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக அமைகின்றன.

நாம் வாழும் இந்த நரம்புத்தளர்ச்சியான காலத்தில், காரியங்களை அவசர அவசரமாக ஓடி முடிக்க நாம் இவ்வளவு அவசரத்தில் இருக்கிறோம், இன்று இரவு தேவனுடைய சபையாக நாம் ஒரு நிமிடம் நின்று, காத்திருந்து, நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்ப்பது நமக்கு ஏற்றதாக இருக்கும்.

28 கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, நான் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் உள்ள வான்கூவரில் நின்றுகொண்டிருந்தேன், இங்கிலாந்தின் அரசர் ஜார்ஜ் கனடாவிற்கு விஜயம் செய்திருந்தார், அவர் குதிரை வண்டியில் தெருவழியே சென்றுகொண்டிருந்தார், அவருக்கு அருகில் அவருடைய அழகான ராணி அமர்ந்திருந்தார், மேலும் எனது கூட்டாளிகளில் ஒருவரான திரு. பாக்ஸ்டர் அழுதுகொண்டிருந்தார், ஏனென்றால் அவர் கூறினார், "சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள், சகோதரர் பிரன்ஹாம், எங்கள் ராஜா கடந்து செல்கிறார்!"

29 அப்போது நான் நினைத்தேன், "கண்ணியத்திற்குரிய ராஜாவான ஜார்ஜ் கடந்து

஑ென்றதால் ஓரு கனடியரை அது அழ஑் ஑ெய்யுமானால், ராஜாதி ராஜாவாகிய இயே஑ு, சபையாகிய தமது அழகான மணவாட்டியோடு கடந்து ஑ெல்லும்போது அது எப்படி இரு஑்கும்?"

30 இப்போது, எல்லாப் பள்ளிகளும் விடுமுறை அளிக்கப்பட்டன, மேலும் ராஜா கடந்து ஑ெல்லும்போது அவருடைய மீதான வி஑வாசத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அ஑ைப்பதற்காக, ஆ஑ிரியர்கள் ஑ிறு குழந்தை களுக்கு ஓரு ஑ிறிய பிரிட்டிஷ் கொடியைக் கொடுத்தார்கள்.

ராஜா கடந்து ஑ென்ற பிறகு, குறிப்பிட்ட ஓரு பள்ளியை஑் ஑ேர்ந்த ஓரு ஑ிறுமி தன் இடத்திற்குத் திரும்பவில்லை, இதனால் கவலையடைந்த ஆ஑ிரியை, குழந்தை஑்கு என்ன ஆயிற்று என்பதைக் கண்டறியத் தெருவு஑்கு விரைந்து வந்தாள்.

31 அவள் தெருவைப் பார்த்தபோது, அந்த஑் ஑ிறுமி ஓரு தந்தி கம்பத்தின் அருகில் நின்று, தன் ஑ிறிய இதயம் உடையும்படி அழுதுகொண்டிருப்பதைக் கண்டாள். எனவே

ஆசிரியை அந்தச் சிறுமியிடம் சென்று, "கண்ணே, நீ ஏன் இப்படி அழுகிறாய்?" என்று கேட்டாள்.

"உன்னால் ராஜாவைப் பார்த்துக் கொடியை அசைக்க முடியவில்லையா?" என்று கேட்டாள்.

அதற்கு அவள், "ஆம், ஆசிரியை, நான்- நான் ராஜாவைப் பார்த்துக் கொடியை அசைத்தேன்" என்றாள்.

"சரி," அவள் கேட்டாள், "உன்னால் 'ராஜா வாழ்க' என்று சத்தமிட முடியவில்லையா?"

அதற்கு அவள், "ஆம், நான் 'ராஜா வாழ்க' என்று சத்தமிட்டேன் ஆசிரியை" என்றாள்.

"சரி," அவள் கேட்டாள், "நீ ராஜாவைப் பார்க்கவில்லையா?"

அவள் சொன்னாள், "ஆம், ஆசிரியை, நான் ராஜாவைப் பார்த்தேன்."

"அப்படியானால், நீ ஏன் இவ்வளவு அழுகிறாய், கண்ணே?" என்று அவள் கேட்டாள்.

அவள் சொன்னாள், "ஆசிரியை, பாருங்கள், நான் ராஜாவைப் பார்த்தேன், ஆனால் நான் மிகவும் சிறியவள், ராஜா என்னைப் பார்க்கவில்லை."

32 ஆனால் இயேசுவிடம் இது எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கிறது! நீங்கள் மிகச் சிறந்த மனிதர்கள் பட்டியலில் இருக்க வேண்டியதில்லை, உங்களின் பெயர் ஏதோ ஒரு வகையான பெரிய புஸ்தகத்தில் இருக்க வேண்டியதில்லை, நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, இயேசு உங்களைப் பார்க்கிறார், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு சிறிய செயலையும் அவர் அறிவார்.

நீங்கள் அவர்காகச் செய்யும் ஒவ்வொரு சிறிய காரியத்தையும், நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு சிறிய அசைவையும், அவர் தமது புஸ்தகத்தில் குறித்து வைக்கிறார். நாம் இந்த உலகில் முக்கியமானவர்களா அல்லது முக்கியமற்றவர்களா என்பது அவருக்குத் தெரியும், நாம் பணக்காரர்களோ, ஏழைகளோ அல்லது எந்த நிலையில் இருந்தாலும்,

அவருடைய ராஜ்யத்திற்கு நாம் அனைவரும் முக்கியமானவர்கள்.

33 பாருங்கள், இதுவும் ஒரு மன்னிப்பாகும். சிறிய குழுக்களுக்கு, இன்று இரவு நான் போதுமான வேதவசனங்களை வாசித்துள்ளேன், அது டல்லாஸில் உள்ள ஒவ்வொரு சட்டவிரோத மதுக்கடைகளையும் மூடச் செய்யும், ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து நிற்கும் ஒவ்வொரு சபையையும், பழைய முறைப் படியான ஐக்கியத்திற்கும் எழுப்புதலுக்கும் மீண்டும் கொண்டுவரும், அது அதைச் செய்யும்.

34 கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, நமது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஆபிரகாம் லிங்கனின் நாட்களில், அவர் செய்த கூட்டாட்சிக்கு எதிரான குற்றத்திற்காக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஒரு கைதி முகாமில் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டது. ஒரு நல்ல மனிதர் சென்று ஜனாதிபதியிடம், "இந்தக் குறிப்பிட்ட மனிதனை நீங்கள் மன்னிக்க மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்.

ஜனாதிபதி லிங்கன் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பது நம் அனைவருக்கும் தெரியும். அந்த மனிதர்

கூறினார், "ஐயா, அந்த மனிதனுக்கு மரணத்துக்குரிய ஆத்துமா இருக்கிறதா அல்லது அவனது சரீரத்திலிருந்து நீங்கள் எடுக்கப்போகும் ஒரு அழியாத ஆத்துமா இருக்கிறதா என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவன் இரக்கத்துக் காகக் கெஞ்சும்போது, அவனது உயிரை நீங்கள் எடுப்பீர்களா?"

திரு. லிங்கன், தனது குதிரை வண்டியில் ஏற ஆயத்தமாகும்போது, ஒரு சிறிய தாளில் எழுதி, "நான் இந்த மனிதனை மன்னிக்கிறேன். ஆபிரகாம் லிங்கன்" என்று கூறினார்.

அந்த மனிதர் சிறையறைக்கு விரைந்து சென்று, "ஐயா, அமெரிக்க ஜனாதிபதியிடமிருந்து உமக்கான மன்னிப்பு என்னிடம் உள்ளது" என்றார்.

35 அதைக் கேட்ட அந்த மனிதர் அவரைப் பார்த்து, "ஓ, அது உண்மையான மன்னிப்பாக இருந்தால், அது ஒரு பெரிய காகிதத்தில் முத்திரையுடன் இருக்கும், அது ஜனாதிபதியிடமிருந்து வந்திருந்தால் அதில் அனைத்து வகையான தங்க எழுத்துக்களும் இருக்கும்"

ஂன்றார். மேலும் அவர், "நாளை அதிகாலை ஑ூரியோதயத்தில் நான் ஑டப்படப் போகிறேன் ஂன்று தெரிந்தும், ஂன் ஂன்னைக் கேலி ஑ெய்கிறீர்?" ஂன்று கேட்டார்.

அவர் ஑ூறினார், "நான் உம்மைக் கேலி ஑ெய்யவில்லை, ஐயா. இதில் ஆபிரகாம் லிங்கனின் கையொப்பம் உள்ளது."

"ஓ," ஂன்று அவர் ஑ூறினார், "இதை நம்புவதற்கு இது மட்டுமே ஂனக்குப் போதுமானது." ஆனால் அவர் அதை ஂற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார், அடுத்த நாள் காலையில் அவர் ஑டப்பட்டார்.

36 இப்போது, ஆபிரகாம் லிங்கனால் ஂழுதப்பட்ட ஒரு பொது மன்னிப்பு இருந்தது, அதன்படி இந்தக் குறிப்பிட்ட நபர் அந்த நாளில் மன்னிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் மறுநாள் துப்பாக்கிச் ஑ூடு நடத்தும் படை அவரைக் கொன்றது. இது ஑ூட்டாட்சி நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்கப்பட்டது, அதற்கான தீர்ப்பு இதுதான்: ஒரு மன்னிப்பு ஂன்பது ஒரு மன்னிப்பாக

ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், அது மன்னிப்பு அல்ல.

37 இன்று நான் வாசித்த தேவனுடைய வார்த்தையும் இதுதான், இதை ஒரு மன்னிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு இது ஒரு மன்னிப்பாகும், மேலும் இதைக் குணமாகக் குதலாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு இது குணமாக்குதலாகும். தேவன் வாக்களித்த எந்தவொரு பெரிய ஆசீர்வாதமாகவும் இது இருக்க முடியும், நாம் அதை விசுவாசித்து அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால், பாருங்கள், அது எந்த அளவாக இருந்தாலும், அது எந்த வகையான புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அது தேவனுடைய நித்திய வார்த்தையாக இருக்கும் வரை அது அவ்வாறே இருக்கும்.

38 வேதாகமத்தில், ஒரு மனிதர் வாசலில் நின்று தட்டுவது என்பது மிகவும் விசித்திரமான ஒரு காரியமாகும். இயேசு வாசலில் தட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் போன்ற பிரபலமான ஓவியத்தை வரைந்த ஓவியரின் பெயர் எனக்குச் சரியாக நினைவில்லை, அவர் ஒரு கிரேக்க ஓவியர் என்று நான் நினைக்கிறேன். மேலும்

எப்போது... அனைத்துச் சிறந்த ஓவியங்களும் புகழ் பெற்ற கூடத்தில் தொங்கவிடப்படுவதற்கு முன்பு, அவை முதலில் விமர்சகர்களின் கூடத்தின் வழியாகச் செல்ல வேண்டும்.

39 சபை மகிமைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுவதற்கு முன்பு, அது இந்த உலகத்தின் விமர்சனங்கள் வழியாகச் செல்ல வேண்டும் என்பதை இது எனக்கு நினைவூட்டுகிறது. சில நேரங்களில் நாம் விமர்சனங்களிலிருந்து விலகி, பின்வாங்க முயற்சிக்கிறோம்.

சரி, அது ஒரு சோதனை மட்டுமே, அது உங்களுக்குத் தங்கக் கட்டிகளாகும், அது உங்களைச் சோதிப்பதற் காகவும், நூறு சதவீதம் தூய்மையான, ஒளிரும் தங்கமாக உங்களை மாற்றுவதற்காகவும் தேவன் உங்களை அனுமதித்த ஒன்றாகும். "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்," என்று வேதம் கூறுகிறது. எனவே விமர்சனங்களை நாம் வரவேற்கிறோம், ஏனென்றால் அக்கினி சோதனைகள் வழியே நம்மைக் கடந்து செல்ல வைப்பதற்கு நமக்கு அதுதான் தேவை.

40 எனவே இந்த ஓவியரின் அந்தப் படம் விமர்சகர்களின் கூடத்தின் வழியே சென்று கொண்டிருந்தபோது, ஒரு விமர்சகர் கூறினார், "ஐயா, கிறிஸ்துவின் உமது ஓவியம் அழகாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர் வாசலில் நிற்குகொண்டு, யாராவது திறப் பார்கள் என்று மிகுந்த எதிர்பார்ப்போடு பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருப்பது போல வரைந்திருப்பது சிறப்பு, ஆனால்," அவர் கூறினார், "இதில் ஒரு குறை உள்ளது, அதாவது அவர் உள்ளே செல்வதற்கு எந்த ஒரு தாழ்ப்பாளும் அதில் இல்லை."

41 அதற்கு அந்த ஓவியர் கூறினார், "ஓ, நான் அதை அப்படித்தான் வரைந்தேன். பாருங்கள், இந்தச் சூழ்நிலையில் தாழ்ப்பாள் உட்புறமாக இருக்கிறது, நீங்கள்தான் திறக்க வேண்டும், கிறிஸ்து தட்டுகிறார்."

42 இன்று இரவு எதற்காகவாவது தேவனைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் இதுவே பொருந்தும், அவர் வாசலில் தட்டிக்கொண்டிருக்கிறார், ஆனால் நீங்கள்தான் திறக்க வேண்டும், நீங்கள்தான் கட்டுப்பாட்டில்

உள்ளீர்கள், நீங்கள் கதவைத் திறக்க உள்ளே இருக்கிறீர்கள்.

உங்களுக்கு இரட்சிப்பு தேவை என்றால், அவர் தட்டும்போது, அதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், கதவைத் திறங்கள், உங்களுக்குச் சுகம் தேவை என்றால், கதவைத் திறங்கள், நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அதுதான், அதன்பிறகு அவர் உள்ளே வருவார்.

43 இப்போது நீங்கள் கவனித்தால், கதவைத் தட்டும் ஒரு மனிதன் உள்ளே நுழைய முயற்சிக்கிறான். நிச்சயமாக, எந்தவொரு மனிதனும் மற்றொரு மனிதனின் வீட்டில் ஏதேனும் முக்கியமான காரியம் அல்லது அவன் முக்கியமானது என்று நினைக்கும் ஏதேனும் ஒரு காரியத்தைப் பற்றி அவனிடம் பேச இருந்தாலொழிய, அந்த மனிதனின் கதவைத் தட்டமாட்டான்.

44 காலங்கள் முழுவதும் பெரிய மனிதர்கள் கதவுகளைத் தட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ரோமப் பேரரசின் காலத்தில், மாபெரும் சீசர், அகஸ்டஸ் சீசர், ஒரு ஏழை விவசாயியின்

வீட்டிற்குச் சென்று அவன் கதவைத் தட்டியிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்?

இந்த விவசாயி வாசலுக்கு வந்திருப்பான், அந்த மாபெரும் பேரரசர் யார் என்று அவன் பார்த்திருப்பான், அவன் தரையில் முகங்குப்புற விழுந்து, "மாபெரும் மனிதரே, மாபெரும் அகஸ்டஸ் சீசரே, என் வீட்டிற்குள் வாருங்கள்" என்று கூறியிருப்பான். ஒரு ஏழை மனிதனுக்கு, ஒரு விவசாயிக்கு, ரோமப் பேரரசர் தன் வாசலில் நிற்பது என்பது எப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரும் மரியாதையாக இருந்திருக்கும்.

45 அல்லது மறைந்த அடால்ஃப் ஹிட்லரின் நாட்களில், ஒருவேளை அடால்ஃப் ஹிட்லர் ஒரு விவசாயியின் வாசலுக்கு அல்லது ஒரு ஜெர்மன் காலாட்படை வீரரின் வாசலுக்குச் சென்று அவனுடைய கதவைத் தட்டியிருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும். அந்தப் படைவீரன் கதவைத் திறந்து, அந்த நாளின் ஜெர்மனியின் மாபெரும் தலைவரான 'ஃப்யூஹர்' தன் வாசலில் நிற்பதைக் கண்டவுடன், அவன் நிமிர்ந்து நின்று சல்யூட் அடித்து, "ஓ, ஹிட்லர், என் வீட்டிற்குள் வாருங்கள்.

இந்த வீட்டில் நீங்கள் விரும்பும் எதையும் நீங்களே எடுத்துக்கொள்ளலாம்" என்று கூறியிருப்பான். ஏன்? ஹிட்லர் அவரது காலத்தில் ஒரு முக்கியமான மனிதராக இருந்தார், குறிப்பாக ஜெர்மனியின் சர்வாதிகாரியாக இருந்த நாட்களில், ஒரு ஜெர்மானியருக்கு அவர் முக்கியமானவர்.

46 அல்லது நான் இதைச் சொல்லலாம்: நமது மாபெரும் ஜனாதிபதி டுவைட் ஐசனோவர் இன்று இரவு டல்லாஸிற்கு வந்திருந்தால் என்ன செய்வது, மேலும் டல்லாஸிலேயே சிறந்த ஜனநாயகக் கட்சியின் ஆதரவாளர் ஒருவரின் வீட்டிற்கு அவர் வந்திருக்கலாம் அல்லவா?

அது உங்களுக்கு ஒரு கௌரவமாக இருக்கும். நிச்சயமாக. அரசியலில் உங்களுக்கு அவருடன் கருத்து வேறுபாடு இருந்திருக்கலாம், ஆனால் டுவைட் ஐசனோவர் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதி, அவர் ஒரு பெரிய மனிதர். வாசலில் நின்று தட்டும் நபரின் முக்கியத்துவமே ஒரு காரியத்தைக் கணக்கிடச் செய்கிறது. நிச்சயமாக.

47 ஒருவேளை அவர் வந்து உங்கள் கதவைத் தட்டும்போது, அவரிடம் உங்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், நீங்கள்... "இப்போது, ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள், திரு. ஐசனோவர், என் வாசலை விட்டு விலகிப் போங்கள், நான் ஒரு ஜனநாயகக் கட்சிக்காரன்" என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டீர்கள். இல்லை, ஐயா. நீங்கள் அவரை உள்ளே அழைப்பீர்கள்.

அப்போது என்ன நடக்கும்? நாளைக்கு, டுவைட் ஐசனோவர் தன்னைத் தாழ்த்தி யிருப்பார், அவரை ஒரு சிறந்த ஜனாதிபதியாக நான் நம்புகிறேன், அவர் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டு உங்கள் வாசலுக்கு, ஒரு சாதாரண மனிதனின் வாசலுக்கு வந்தால், தொலைகாட்சி அதை ஒளிபரப்பும், டல்லாஸ், டெக்சாஸில் உள்ள ஏதோ ஒரு ஏழை மனிதனின் வாசலுக்கு டுவைட் ஐசனோவர் வந்தார் என்பதையும், அதைச் செய்ய அவர் தன்னை எப்படித் தாழ்த்தினார் என்பதையும் உலகம் முழுவதும் நாளைக்கு அறியும்.

48 அல்லது சமீபத்தில் இங்கு விஜயம் செய்த ராணி எப்படி? இங்கிலாந்தின் ராணி, கனடாவுக்குச் சென்றார், பிறகு அமெரிக்கா விற்கும் வந்தார். ஒருவேளை, அவர் இங்குள்ள உங்கள் பெண்களில் ஒருவரின் வாசலுக்கு வந்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்? ஒருவேளை நீங்கள் அவரைப் பார்த்து, "நீங்கள் யார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை" என்று சொல்லியிருப்பீர்கள்.

அதற்கு அவர், "நான் இங்கிலாந்தின் ராணி" என்று சொல்லியிருப்பார்.

49 நீங்கள் அவருடைய குடிமகளாக இல்லாவிட்டாலும், இங்கிலாந்தின் ராணி உங்கள் வாசலில் இருப்பதைக் கௌரவமாகக் கருதியிருப்பீர்கள்; யார் வேண்டுமானாலும் அப்படித்தான் கருதுவார்கள், ஏனென்றால் அவர் ஒரு முக்கியமான பெண்மணி, அவர் பூமியின் மிகப் பெரிய ராணி, மிகப்பெரிய... பூமியில் அறியப்பட்ட மிகப் பெரிய ராணியாவார், இங்கிலாந்தின் ராணி. ஏன், நீங்கள் சொல்லியிருப்பீர்கள், "ராணியே, உள்ளே வாருங்கள், என் வீட்டைச் சுற்றிப் பாருங்கள்.

இங்கே நீங்கள் விரும்பும் எதாவது இருந்தால், அதை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

50 உங்களுக்குக் கொடுக்காமல் உங்கள் பாட்டி மறைத்து வைத்திருந்த ஒரு சிறிய பொக்கிஷம் ஒரு அலமாரியில் வைக்கப் பட்டிருந்து, அதை அவள் கேட்டிருந்தால், அவளுடைய முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக நீங்கள் அதை அவளுக்குக் கொடுத்திருப்பீர்கள், அவள் ஒரு பெரிய பெண்மணி. இந்தப் சிறிய பொக்கிஷத்தை இங்கிலாந்து ராணியிடம் ஒப்படைப்பது ஒரு கௌரவமாக இருந்திருக்கும், நிச்சயமாக, அவளது முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக.

51 ஆனால், ஓ, சகோதர சகோதரிகளே, நான் இங்கே சொல்வதற்கு வந்திருப்பது இதுதான்: உங்கள் கதவைத் தட்டுவதற்கு இயேசுவை விட முக்கியமானவர் யார்? மேலும் இயேசுவை விட அதிகமாகப் புறக்கணிக்கப் பட்டவர் யார்? உலகில் உள்ள அனைத்து ஜனாதிபதிகள், சர்வாதிகாரிகள் மற்றும் ராஜாக்கள் அனைவரும் திருப்பி அனுப்பப்

பட்டதை விட, இயேசுவே அதிகமாகத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்.

ராணியோ அல்லது சர்வாதிகாரியோ உங்களிடம் எதையாவது கொண்டு வந்திருக்கலாம், அல்லது உங்களுக்காக எதையாவது எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் உங்கள் வாசலுக்கு வரும் இயேசு, உங்களுக்கு ஏதாவது ஒன்றைக் கொடுக்க விரும்புகிறார்: நீங்கள் எப்போதாவது பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மிகச் சிறந்த காரியமான நித்திய ஜீவனை உங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறார், ஆனால் அவரோ வாசலிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படுகிறார். ஓ, இது ஒரு துயரமான விஷயம்!

52 மகிமையின் ராஜா, ஜீவனின் ராஜா, நித்திய தேவனுடைய குமாரன் ஒரு மனிதனின் இருதயத்தைத் தட்டி அவனுக்கு ஒரு நல்ல காரியத்தைக் கொடுக்க விரும்புவதையும், அவன் அவரைத் திருப்பி அனுப்புவதையும் ஒரு மனிதனோ அல்லது பெண்ணோ சற்று நின்று ஒரு நிமிடம் சிந்தித்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்.

53 இன்று இரவு தேவனுடைய வி஑வா஑ம் உங்கள் இருதயத்தைத் தட்டினால், வேதாகமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு தெய்வீக வாக்குத்தத்தமும் உங்களுடையதே, பிறகு நீங்கள் அதைப் பெற்றுக் ஑ொள்ள முடியும். நாம் ஏன் ஑ோர்வடைய வேண்டும்? "஑ரி, அது நட஑்கும் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று நாம் ஏன் ஑ொல்ல முயற்஑ிக்க வேண்டும்?

ம஑ிமையின் ராஜாவான தேவ஑ுமாரனாகிய இயே஑ு ஑ிறிஸ்து அதை வாக்குத்தத்தம் ஑ெய்திரு஑்கும்போது, நாம் அதை எப்படி நம் மனதில் உணர்ந்து புரிந்து஑ொள்ள முடியும்? "இதோ, வா஑ற்படியிலே நின்று தட்டுகிறேன்; ஒருவன் என் ஑த்தத்தைக் ஑ேட்டு, ஑தவைத் திறந்தால், அவனிடத்தில் நான் பிரவே஑ித்து, அவனோடே போஜனம்பண்ணுவேன்."

54 இங்கே 'போஜனம்பண்ணுவேன்' என்பது, "உறவாடுவது அல்லது ஐ஑்கியங்கொள்வதைக்" குறி஑்கிறது. இயே஑ு ஐ஑்கியத்தை விரும்புகிறார். தேவனின் இருதயம் இன்று இரவு எதற்காக ஏங்குகிறது என்றால் அதுவே. டல்லாஸிலும், உல஑ில் உள்ள ஒவ்வொரு இடத்திலும்,

பாகுபாடுகளை உடைக்கவும், பிரசங்க மேடையிலிருந்து கீழ்ப்பகுதி வரை சுத்தப்படுத்தவும், மற்றும் சபைப் பிரிவுகளை ஒன்றாக இணைத்து, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய உண்மையான சபையை உருவாக்கும் ஒரு பழைய கால எழுப்புதலுக்காகவும் அவர் ஏங்குகிறார்.

பரிசுத்த பிரிவினர் (Holiness), பாப்டிஸ்டுகள், மெத்தடிஸ்டுகள் (Methodists), பெந்தெகொஸ்தேக்கள், நசரேயர்கள் (Nazarene) என்று அனைவருடனும் கைகுலுக்கி, தனது மக்களுக்குள் ஐக்கியம் கொள்ளவும், உள்ளே வந்து உங்களுடன் உறவாடவும், உங்களுக்கு நல்லதொன்றைக் கொண்டுவரவும் அவர் ஏங்குகிறார், ஆனால் சபையும் மக்களும் அவரைத் தள்ளி வைக்கிறார்கள், நீங்கள் அவரை நிராகரிக்கிறீர்கள், ஏனென்றால், "சரி, அந்தக் குழு நான் விசுவாசிப்பதைப் போல விசுவாசிக்கவில்லை" என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

55 அதனால் என்ன வித்தியாசம் ஏற்படப்போகிறது? அதற்கும் இதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. நாம் ஒரே குடும்பத்தில் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவர்கள், ஒரு

குழந்தைகள் கூட்டமாக இருக்கிறோம், நாம் அவரை முகமுகமாய்த் தரிசித்து, மாற்றப்பட்டு, அவருடைய சொந்த மகிமையான சரீரத்திற்கு ஒப்பானவர்களாக மாற்றப்படும் வரை, நாம் ஒருவரையொருவர் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள மாட்டோம்.

56 நமக்கு ஒரு உடைப்பு தேவை, ஒரு சுத்திகரிப்பு, ஒரு வீட்டைச் சுத்தம் செய்யும் வேலை தேவை, மற்றும் ஒரு உண்மையான எழுப்புதல் தொடங்க வேண்டும், அப்போது பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரங்களும், வல்லமைகளும், வெளிப்பாடுகளும் பெரிய அடையாளங்களோடும் அற்புதங்களோடும் சபைக்குள் வர முடியும்.

பிரிக்கப்பட்ட ஒரு குழுவின் மீது தேவன் அதை எப்படிச் செய்ய முடியும்? நம்மால் அதைச் செய்ய முடியாது. தேவன் தமது மக்களை நேசிக்கிறார், நாம் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பெரிய அளவிலான கூட்டங்களைக் கூட்டி, பாப்டிஸ்ட் மற்றும் பிரஸ்பிடீரியன் (Presbyterian) போன்றவற்றின் பிரிவினைகளை மறந்துவிட வேண்டும்.

57 அவர் ஒவ்வொரு மனிதனின் கதவையும் தட்டுகிறார், அது அவருடைய கடமை, அது அவருடைய... அதற்காகவே அவர் இங்கே இருக்கிறார். யாரும் கடந்து செல்லப் படவில்லை, முடவர்கள், சப்பாணிகள், நொண்டிகள், குருடர்கள் என அனைவரும் அழைக்கப்படுகிறார்கள், நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்...

இன்று இரவு டல்லாஸ். இங்குள்ள ஒவ்வொரு சபையும், மெத்தடிஸ்ட், பாப்டிஸ்ட், பெந்தெகொஸ்தே, நசரேயன், பில்கிரிம் ஹோலினஸ் (Pilgrim Holiness), ஒன்னெஸ் (Oneness), டூனெஸ் (Twoness), த்ரீனெஸ் (Threeness) ஆகிய நீங்கள் அனைவரும், உங்களின் அந்தச் சிறிய வேறுபாடுகளை விட்டுவிட்டு ஒன்றாகச் சேர்ந்தால், அவை இங்குள்ள மருத்துவமனைகளைக் காலி செய்து, நேராக...?... ஓ, கிறிஸ்து ஆயிரம் வீடுகளுக்குள் நுழையும்போது, செய்தித் தாள்களின் தலைப்புச் செய்தியாகவும், உலகம் முழுவதும் தொலைக் காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்படும் அளவிற்கும் அது ஏதோ ஒன்றை நிகழச் செய்யும். அது நடக்கும், நண்பர்களே.

58 இந்தக் கூட்டங்கள் அதற்காகவே நடைபெறுகின்றன. அதுவே இங்கு மேடையில் அமர்ந்திருக்கும் இந்த போதகர்களின் நோக்கம். நான் இங்கு இருப்பதன் நோக்கம் என்ன வென்றால், கிறிஸ்து தம் மக்களை நேசிக்கிறார் என்று உங்களிடம் சொல்ல முயற்சிப்பதே.

மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் அசைவாடு தலுக்காகவும் சபையின் எடுத்துக் கொள்ளப் படுதலுக்காகவும் நாம் ஒன்றாகச் சேர வேண்டும். தேவனுக்குச் சித்தமானால், இந்த வாரம் நான் அந்த விஷயத்திற்கு வருவேன்.

59 இப்போது நீங்கள் சொல்லலாம், "திரு. பிரன்ஹாம், நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இயேசுவை உள்ளே அனுமதித்துவிட்டேன் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்."

60 சரி, நீங்கள் அவரை அனுமதித்திருந்தால், அதற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது, அவரை உள்ளே அனுமதிப்பதை விட, அவர் உள்ளே வந்த பிறகு அவரைத் தன் வழியில் செயல்பட

அனுமதிப்பது என்பது மிக அதிக முக்கியமானது.

61 நீங்கள் என்னை உங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்து, நான் உங்கள் கதவைத் தட்டினால், நீங்கள் என்னை நன்றாக நேசித்தீர்கள் என்று நான் நம்பினால், நீங்கள், "உள்ளே வாருங்கள், சகோதரர் பிரன்ஹாம்" என்று சொல்லி என் கைகுலுக்கி "நல்வரவு" என்று கூறுவீர்கள்.

62 சரி, நீங்கள் என்னை வரவேற்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், வீட்டில் உள்ள எதையும் நான் தாராளமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வரவேற்கப்படுகிறேன் என்று நம்புவதற்குப் போதுமான கென்டக்கி குணாதிசயம் என்னிடம் உள்ளது.

நான் சென்று என் காலணிகளைக் கழற்றிவிட்டு, படுக்கையில் சாய்ந்து ஓய்வெடுப்பேன், எனக்குப் பசித்தால், குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குச் சென்று எனக்கு ஒரு சாண்ட்விச் செய்துகொள்வேன், நிச்சயமாக. நான் வரவேற்கப்படுகிறேன் என்று நீங்கள் என்னிடம் சொன்னால், நான் அவ்வாறு உணர்வேன்.

63 ஆனால் நீங்கள் இயேசுவை உள்ளே அனுமதிக்கும்போது, மக்கள் வித்தியாசமான அணுகுமுறையைக் கையாளுகிறார்கள். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "இயேசுவே, நீர் என்னை நரகத்திற்குச் செல்ல விடக்கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன். சரி, நான் உம்மை வாசலுக்குள் அனுமதிக்கிறேன், ஆனால் நீர் அங்கேயே வாசலிலேயே நிற்குகொள்ளும்."

64 இப்போது, உங்களுக்குத் தெரியும், மனித இருதயத்தில், அவர் முதல் கதவு வழியாக உள்ளே வந்த பிறகு, அதைச் சுற்றிப் பல சிறிய கதவுகள் உள்ளன. உங்கள் மனதைப் புண்படுத்துவதற்காக அல்ல, ஆனால் அந்தச் சில கதவுகளைப் பற்றி ஒரு சில நிமிடங்கள் பேசலாம்.

65 நீங்கள் உள்ளே நுழைந்ததும் வலதுபுறம் திரும்பும் முதல் கதவு, அதுதான் 'தனிப்பட்ட வாழ்க்கை' (Private Life) என்ற கதவு. இப்போது நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "இயேசுவே, நீர் உள்ளே வந்து நரகத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றலாம், ஆனால் நீர் எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தலையிட வேண்டாம். பாருங்கள், நீர் அப்படிச்

செய்தால், நான்-நான் உம்மோடு இனிமேல் தொடர முடியாது."

66 அதனால்தான் நாம் எங்கும் சென்றடைவதில்லை. ஞானஸ்நானத்தின் சில வடிவங்களையும், சபையின் சில சடங்கு களையும் ஏற்றுக்கொள்ள நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்கள், ஆனால் கிறிஸ்து உள்ளே வந்து உங்கள் கூடாரத்தில் உள்ள பாவத்தை அகற்றிவிடச் சொல்லும்போது, இப்போது உங்களால் இனிமேல் சீட்டு விளையாட முடியாது,

மேலும் ஜெபக்கூட்டம் நடக்கும் ஒவ்வொரு காலையிலும் வீட்டில் இருந்து கொண்டு அந்த முரடன், ஆர்தர் காட்ஃப்ரேயை (Arthur Godfrey) உங்களால் கேட்க முடியாது, அல்லது எல்விஸ் பிரெஸ்லியின் (Elvis Presley) 'ராக்-அண்ட்-ரோல்' (rock-and-roll) இசையை வீட்டில் வைத்துக் கொண்டு, உங்கள் வீட்டுப் பின்புறத்தில் அமர்ந்து சூரியக் குளியல் எடுக்க முடியாது, நீங்கள் டக்கன்களும் சபை உறுப்பினர்களும் சிகரெட் பிடிப்பது போன்ற காரியங்கள்! ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை...கிறிஸ்து இருத

யத்தில் முழுமையாகச் செயல்பட முடியாததில் ஆச்சரியமே இல்லை.

67 நான்... உங்கள் உணர்வுகளைப் புண்படுத்த விரும்பவில்லை, ஆனால் இந்தப் பெந்தெகொஸ்தே சபையின் ஒழுக்கங்களுக்கு என்ன ஆனது? நீங்கள் பெண்கள் உங்கள் முடியை வெட்டிக்கொள்வது ஒரு காலத்தில் தவறாகக் கருதப்பட்டது, அது எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

68 ஆனால், இப்போது நீங்கள் கூறுகிறீர்கள், "போதகரே, இதோ நீங்கள் ஆரம்பித்து விட்டீர்கள். நீங்கள் அதைத் தாக்குகிறீர்கள்."

69 சரி, உங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை எங்கே இருக்கிறது என்று பார்க்கிறீர்களா? வேதாகமம் இதற்கு எதிரானது. பாட்டி வாழ்ந்த நாட்களில் அது தவறு என்று வேதாகமம் சொல்லியிருந்தால், இன்றைக்கும் அதே வேதாகமம் தான் உள்ளது.

ஒரு பெண் தன் தலைமுடியை வெட்டினால், அவளுடைய கணவன் அவளை விவாகரத்து செய்யலாம், அவள் தன் தலையை

அவமதிக்கிறாள் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. இப்போது, அது சரிதான், அதைத்தான் வேதாகமம் சொல்கிறது, இப்போது, சபையிலோ அல்லது பிரசங்க மேடையிலோ ஏதோவொரு இடத்தில் தவறு இருக்கிறது. அது சரிதான், இப்போது, அதுதான் உண்மை.

70 இப்போது கவனியுங்கள், பெண்கள் தங்கள் பாவாடைகளை கீழாகவும், முன்புறம் வழியாகவும், மேலேயும் அணிவது கூட தவறு என்று ஒருகாலத்தில் இருந்தது, ஆனால் இப்போது அவர்கள், பெந்தெகோஸ்தே பெண்கள் குட்டைப் பாவாடைகளை (shorts) அணிகிறார்கள். இப்போது, அது உண்மைதான், நீங்கள் எதற்காக அப்படிச் செய்கிறீர்கள்?.

71 "சரி, நான் அவற்றை அணிய மாட்டேன், நான் கால்சட்டைகளை (slacks) அணிகிறேன்" என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

72 அது இன்னும் மோசம். ஒரு ஆணுக்கேற்ற ஆடையை அணியும் பெண், தேவனுடைய பார்வைக்கு அருவருப்பானவள்

என்று வேதாகமம் சொல்வது உங்களுக்குத் தெரியுமா?.

73 நாம் ஏன் ஒரு சுகமளிக்கும் ஆராதனையையும் ஒரு பெரிய எழுப்புதலையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது? அதற்காக எழுந்து நில்லுங்கள். பாவம் வாசல்படியில் இருக்கிறது, அங்கேதான் அது இருக்கிறது.

74 நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "சரி, நான் இதைச் சேர்ந்தவன், மேலும் நான்...".

75 அதற்கும் இதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை, கிறிஸ்து தம்முடைய வார்த்தையின் மூலமாக, இருதயத்தைத் தட்டுகிறார்...?... அது உண்மை.

76 பெண்கள் அணியும் இந்த சிறிய, அழுக்கு தோற்றமளிக்கும் சில உடைகள்! "சரி," நீங்கள் என்னிடம் சொல்கிறீர்கள், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், அவர்கள் அதைத் தான் விற்கிறார்கள்".

77 ஆனால் அவர்கள் இன்னும் தையல் இயந்திரங்களையும் துணிகளையும் விற்கி

றார்கள், அது உண்மைதான், உங்களுக்கு ஏற்றபடி செய்து கொள்ளலாம். சகோதரிகளே, நான் உங்களிடம் ஒன்றைக் கேட்கிறேன்: நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நீங்கள் எதற்காகக் குற்றவாளியாக நிற்கப் போகிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?.

பாவிகளுடன் விபசாரம் செய்ததற்காக. வேதாகமம் கூறுகிறது, இயேசு, நம்முடைய ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தர் சொன்னார், "ஒரு பெண்ணை இச்சையுடன் பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் ஏற்கனவே அவளுடன் விபசாரம் செய்துவிட்டான்.". நீங்கள் உங்களை அப்படி வெளிப்படுத்தினால், நீங்கள் உங்கள் கணவனுக்கோ அல்லது உங்கள் காதலனுக்கோ லில்லி மலரைப் போல தூய்மையானவராக இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் உங்களை அப்படி வெளிப்படுத்திய அந்தப் பாவியோடு விபசாரம் செய்துள்ளீர்கள் என்று இயேசு சொன்னார். இப்போது, இயேசு அதைச் சொன்னார், யார் குற்றவாளி? நீங்கள்தான் உங்களை அப்படி வெளிப்படுத்தினீர்கள்.

78 இப்போது, நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நீங்கள் பெண்களைக் குறிவைக்கிறீர்கள்".

79 சரி, ஆண்களே: தன் மனைவி சிகரெட் பிடிப்பதையும் அதுபோன்ற ஆடைகளை அணிவதையும் அனுமதிக்கும் எந்தவொரு ஆணும், நீங்கள் எதனால் உருவாக்கப்பட்டீர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. நீங்கள் வீட்டின் அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும், என்ன நடந்தது?. உங்களால் அமெரிக்க இல்லங்களை உருவாக்க முடியாது...

சிறார் குற்றங்கள் இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை! நம்மிடம் பெற்றோர் குற்றங்கள் உள்ளன, சபைக் குற்றங்கள் உள்ளன. நிச்சயமாக நம்மிடம் அது உள்ளது, அது உண்மை, உங்களைப் புண்படுத்துவதற்காக அல்ல, ஆனால் உண்மையைச் சொல்வதென்றால், நாம் நம்மைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தேவன் உள்ளே வருவதற்கு முன்பாக... நாம் ஒரு எழுப்புதலைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அதிலுள்ள

அனைத்துக் குறைகளையும் நீக்க வேண்டும், வாசலில் நிற்கிறார்....

80 நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "நீங்கள் என் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தலையிடுகிறீர்கள்".

இதோ இருக்கிறது, பார்க்கிறீர்களா?

81 அப்படியானால், உங்களிடம் பெருமை என்று அழைக்கப்படும் இன்னொரு சிறிய கதவு உள்ளது. ஆ, என் தேவனே!. "அதில் நீங்கள் தலையிட வேண்டாம். இப்போது கேளுங்கள், சகோதரர் பிரன்ஹாம், இன்று இது அதிகம் என்று நான் நினைக்கிறேன்." சரி. அது உங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை. நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "என் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் குறுக்கிட உங்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை".

82 அதைத்தான் நீங்கள் கிறிஸ்துவிடம் சொல்கிறீர்கள். நான் வார்த்தையிலிருந்து பேசுகிறேன், வார்த்தை தனக்காகத் தானே பேசுகிறது. அது சரிதான்.

83 தனிப்பட்ட வாழ்க்கை, "நானும் ஜோன்ஸும் மட்டும்," உங்களுக்குத் தெரியும்,

"நானும் என் சபைப் பிரிவும்". சகோதரத் துவத்தில் சபைப்பிரிவுகளின் கோடுகளை வரைய உங்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. அது சரிதான். அது சரிதான். நீங்கள் உபதேசங்களிலும் மற்றவற்றிலும் வேறுபடலாம், அது பரவாயில்லை. நான் செர்ரி பை (cherry pie) சாப்பிடுகிறேன், வேறு யாரோ ஆப்பிள் பை சாப்பிடுகிறார்கள், ஆனால் நாங்கள் இருவரும் ஒரே மாதிரியான பை (pie) தான் சாப்பிடுகிறோம்.

ஒரு நபர் உங்களுடன் நம்பவில்லை, அல்லது உங்களுடன் ஒரே சபை அல்லது பிரிவில் சிந்திக்கவில்லை என்பதற்காக எல்லைகளை வகுக்க நமக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை, எனவே "நான் இதைத் தவிர்க்கிறேன். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நான் அந்தப் பரிசுத்த-உருளுபவர்களிடம் (holy-rollers) செல்ல மாட்டேன்". நீங்கள் எப்போதாவது பரலோகத் திற்குச் சென்றால், அவர்களுடன் தான் செல்லப் போகிறீர்கள். அது சரிதான். நிச்சயமாக, அங்கு அவர்களில் பலர் இருப்பார்கள்.

84 "சரி, நான் ஒரு பிரஸ்பிட்டீரியன், நான் போவதில்லை...".

85 சரி, நல்லது. அங்கேதான் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். பாருங்கள், நீங்கள் அவரை உள்ளே அனுமதிப்பீர்கள், நரகத்திலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்ற அவரை அனுமதிப்பீர்கள், ஆனால் அவரை உங்கள் கர்த்தராக இருக்க அனுமதிக்க மாட்டீர்கள். கர்த்தர் என்றால் "ஆளுகை" என்று பொருள். கர்த்தர் என்றால் "உரிமை" என்று பொருள். அவர் உள்ளே வரும்போது, அவரை உங்கள் கர்த்தராக இருக்க அனுமதியுங்கள்.

86 இந்தச் சிறந்த சுவிசேஷகர் பில்லி கிரஹாம், லூயிஸ்வில்லியில் நடந்த அவருடைய பெரிய கூட்டத்தில், காலை உணவின் போது நான் அவருடன் இருந்தேன். அந்த மனிதர் எழுந்து நின்று, வேதாகமத்தை எடுத்து, "இதுதான் உதாரணம்" என்று சொன்னதைக் கேட்டபோது, அது முற்றிலும் சரியானது, அவர் சொன்னார், "பவுல் ஒரு நகரத்திற்குச் சென்று, அங்கே ஒரு எழுப்புதலைக் கொண்டிருந்த போது," அவர் சொன்னார், "அவர் சுமார் ஒரு

வருடம் கழித்துத் திரும்பி வந்தபோது, அவர் இரட்சிப்புக்கு வழிநடத்திய அந்த ஒரு நபர் மேலும் முப்பது பேரை இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கச் செய்தார்". அவர் சொன்னார், "நான் ஒரு நகரத்திற்குச் சென்று ஒரு எழுப்புதலை நடத்தி இருபதாயிரம் பேரை இரட்சிப்புக்கு உட்படுத்துகிறேன், ஆறு வாரங்கள் கழித்துத் திரும்பிப் போனால் இருபது பேரைக்கூட காண முடிவதில்லை".

87 என்ன பிரச்சனை? இதுதான் விஷயம்: அவர்கள் சுவிசேஷத்தைக் கேட்டும், மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டும் வெறும் உற்சாகம் அடைகிறார்கள், அவ்வளவுதான், அதுதான் உண்மை. பெந்தெகோஸ்தே சபையினரும் அதே போலத்தான் ஆகிவருகிறார்கள். நமக்குத் தேவையானது கிறிஸ்து கர்த்தராக இருக்க வேண்டும்...?... இங்கே அவருடைய சமூகத்தில் வந்து, "கர்த்தாவே, உள்ளே வாருங்கள்" என்று சொல்ல வேண்டும்.

88 விசுவாசம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சிறிய கதவு அங்கே இருக்கிறது என்று அவர் மீண்டும் அதில் கூறினார். இந்த எல்லாக்

கதவுகளையும் திறக்க நமக்கு நேரம் இருந்திருக்கலாம் என விரும்புகிறேன், ஆனால் நான் இந்த விசுவாசத்தின் சிறிய கதவைத் திறக்க விரும்புகிறேன், இதைப் பாருங்கள்.

89 உங்களுக்குத் தெரியும், நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "சரி, இப்போது எனக்கு விசுவாசம் இருக்கிறது, சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் இயேசுவை என் இருதயத்திற்குள் வர அனுமதித்தேன்".

90 நீங்கள் அவருக்கு ஒரு பெரிய மரியாதை செய்து விட்டதாக நினைத்தீர்கள். சில நேரங்களில் நீங்கள் அப்படியே நடந்து கொள்கிறீர்கள். ஓ, இயேசுவை வாசலில் வந்து நிற்க அனுமதித்ததன் மூலம் நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் செய்துவிட்டீர்கள்!. அவர் நீண்ட நேரம் நிற்க மாட்டார், நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். புரிகிறதா? நான் என் வீட்டில், "உள்ளே வாருங்கள், இங்கேயே நில்லுங்கள். நகர வேண்டாம், இங்குள்ள வேறு எதையும் தொட வேண்டாம்" என்று சொன்னால், நானும் நீண்ட நேரம் நிற்க மாட்டேன், நீங்களும் நீண்ட நேரம் நிற்க

மாட்டீர்கள். உங்களை நான் வரவேற்கவில்லை என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்கள். இருபதாயிரம் பேரில் இருபது பேர்கூட இல்லாததற்குக் காரணம் இதுதான்.

91 இப்போது, நாம் அவரை உள்ளே அனுமதிக்க வேண்டும், அவர் உள்ளே வரும்போது, அவரை ஆராதித்து, "உள்ளே வாருங்கள் கர்த்தாவே, என் இரட்சகராக இருங்கள், என் தேவனாக இருங்கள், என் அதிகாரியாக இருங்கள், என் பரிகாரியாக இருங்கள், என்... என் வாழ்வில் நான் அறிந்துகொள்ள விரும்பும் அனைத்திலுமாக இருங்கள், என் கர்த்தராக இருங்கள்.

என்னிடமுள்ள அனைத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் கர்த்தாவே, அதை ஆளுங்கள். என் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், நான் இனி வெட்கப்பட மாட்டேன். என் பெருமையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். வாசலில் நின்று உம்முடைய வார்த்தையினால் என்னை உடுத்துங்கள் கர்த்தாவே" என்று சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு எழுப்புதல் தொடங்குவதை நீங்கள் காண்பீர்கள். "என்

தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நில்லும் கர்த்தாவே. நான் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நீர் விரும்புகிறீரோ, அப்படி என்னை மாற்றும். நான் என் சொந்த சிந்தனைகளை அல்ல, உம்முடைய சிந்தனைகளை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதியும் தேவனே. என்னை நடத்தும், ஓ கர்த்தாவே".

92 அவர் ஒருபோதும் வார்த்தையிலிருந்து உங்களை விலக்கமாட்டார், அவர் தம்முடைய வார்த்தையில் உங்களைச் சரியாக நிலை நிறுத்துவார். பாப்டிஸ்டுகள் அதைச் செய்கிறார்கள், பெந்தெகோஸ்தே சபையார் அதைச் செய்கிறார்கள், பிரஸ்பிட்டீரியன்கள் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல, தேவனுடைய வார்த்தை அப்படிச் சொல்கிறது என்பதற்காக நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்கள்.

93 தேவனுடைய ஆவியால் பிறந்த எந்த மனிதனும், உங்களை விட்டு ஒருபோதும் விலகாத ஒருவரைச் சந்திக்கிறான். ஒரு மனிதன் முதலாவது வனாந்தரத்தின் பின்புறத்தில் உள்ள பரிசுத்த மணலில் நின்றாலொழிய, சுவிசேஷத் தைப் பிரசங்கிக்க எவருக்கும் உரிமை இல்லை.

இந்த உலகத்தில் புத்திசாலி மற்றும் திறமையான இறையியலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாவற்றையும், முழு வேதாகமத்தையும்கூட விளக்கி விலக்கிவிட முடியும். அவர்கள் உங்கள் மனதையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் திசை திருப்பலாம், ஆனால் நீங்கள் எப்போதாவது தேவனை உங்கள் இருதயத்திற்குள் முழுமையாக வர அனுமதித்து, அந்த வனாந்தரத்தின் பின்புறத்தின் அனுபவத்தைப் பெற்றிருந்தால், சகோதரனே, நரகத்திலுள்ள அனைத்துப் பிசாசுகளும் நீங்கள் இருக்கிற அந்த இடத்திற்கு வர முடியாது...?... இது உண்மையான ஒரு காரியம்.

94 விசுவாசத்தின் இந்தச் சிறிய கதவு! "ஓ," நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "பிரசங்கியாரே, நீங்கள் தெய்வீக சுகத்தை நம்புகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும், ஆனால் எனது விசுவாசம் அதைப் போதிக்கவில்லை".

95 அப்படியானால் உங்களிடம் தவறான விசுவாசம் உள்ளது. பாருங்கள், நீங்கள் இயேசுவை உள்ளே வர அனுமதித்தால், "அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்துவிட்டன" என்று

நீங்கள் இனி சொல்ல மாட்டீர்கள். இயேசு அங்கே இருக்கிறார், அவரே அற்புதம், அவரே அற்புதங்களைச் செய்பவர். அவர் கலிலேயாவில் நடந்தபோது எப்படி இருந்தாரோ அதேபோல, உங்கள் இருதயத்தில் அற்புதங்களை அவர் கொண்டு வந்திருக்கிறார். உண்மை. அவர் அங்கே இருக்கிறார்.

96 இதனால்தான் மக்கள் அவரை உள்ளே விட மாட்டார்கள். அவரை ஒருமுறை அந்தக் கதவில் நிற்க விடுங்கள், தேவனுடைய விசுவாசத்தைப் பயன்படுத்துங்கள், அது உங்களுடையது. நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்து, கிறிஸ்துவைக் கதவுக்குள் அனுமதித்திருந்தால், அவர் வாசலிலேயே நின்று, "நான் நேற்றும், இன்றும், என்றென்றைக்கும் மாறாதவராக இருக்கிறேன்" என்று சொல்வார். அது சரிதான். நான் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அவருடைய ஒரு பகுதியாகும். "நான் இல்லை... நான் உன்னுடைய இரட்சகர், நான் உன்னுடைய ராஜா, நான் உன்னுடைய பரிகாரி, நான் உன்னுடைய மகிழ்ச்சி, நான் ஜீவ ஊற்றுகள், நான் அல்பாவும், ஒமேகாவும், நான் நீ

காலையில் எழுந்திருப்பது, நான் நீ இரவில் படுக்கைக்குச் செல்வது".

97 தாவீது சொன்னது போல, "நான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கிலே நடந்தாலும், பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன்; தேவரீர் என்னோடேகூட இருக்கிறீர். நான் பாதாளத்தில் படுக்கை போட்டாலும், அவர் அங்கே இருப்பார்." நமக்குத் தேவையானது: ஒரு பழங்காலத்து எழுப்புதல். அது எவ்வளவு உண்மை!.

98 இப்போது கவனியுங்கள், மற்றொரு விஷயம், நாம் இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த லவோதிக்கேயா சபைக் காலத்திற்கு அவர் இங்கு சொன்னார், "நீ வந்து என்னிடத்தில் சுத்தப் பொன்னை வாங்கிக் கொள்ளும்படி உனக்கு ஆலோசனை சொல்கிறேன்" என்று அவர் சொன்னார். "நீ உன்னை ஐசுவரியவான் என்று சொல்கிறாய்" என்றார். இப்போது, இன்று சபை எவ்வளவு ஐசுவரியமாக இருக்கிறது? இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு மிகப்பெரிய கட்டிடங்கள், இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு அதிகமான பணம். "நீ

உன்னை, 'நான் ஐசுவரியவான், எனக்குக் குறைவொன்றுமில்லை' என்று சொல்லிக் கொண்டும், நீ நிர்வாணியும், நிர்ப்பாக்கிய வானும், குருடனும், தரித்திரனும், பரிதபிக்கப் படத்தக்கவனுமாய் இருக்கிறாய் என்று அறியாமலும் இருக்கிறாய்." அது என்ன? "நான்..." மேலும் அதை அறியாமலும் இருக்கிறீர்கள்.

99 இப்போது, பரிதபிக்கப் படத்தக்க வனாகவும், நிர்வாணியாகவும், குருடனாகவும் ஒரு மனிதன் தெருவில் வருவதை நீங்கள் பார்த்தால், நீங்கள் அவனிடம் ஓடிச் சென்று, "ஐயா, நீங்கள் நிர்வாணமாக இருக்கிறீர்கள்" என்று சொல்ல முடியும்.

"ஓ, அப்படியா, ஐயா? சரி," "நான்... நீங்கள் எனக்கு உதவுவீர்களா?" என்று அவன் கேட்பான்.

100 "உங்களுக்கு உதவ என்னிடம் இங்கே காரியங்கள் உள்ளது, சீக்கிரம் உள்ளே வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு ஆடை உடுத்துகிறேன்." சரி, அவன் அப்படி

இருந்திருந்தால். அவன் நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்டால், அது சரிதான். ஆனால் ஒருவேளை அந்த மனிதன் அந்த நிலையில் இருந்துகொண்டு, அது அவனுக்குத் தெரியாமல் இருந்தால் என்ன செய்வது? இந்தக் கடைசி சபைக் காலம் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று வேதாகமம் கூறியது.

101 பெந்தெகோஸ்தே மக்களே, நீங்கள் இதுவரை இல்லாத அளவிற்குச் சிறந்த சபைகளைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், பிணவறைகளாக மாறிக்கொண்டிருக்கும் இந்த மிகப் பெரிய சபைகளில் நீங்கள் இருப்பதைவிட, ஒரு சிறிய பத்து சென்ட் டப்பாவை வைத்துக் கொண்டு, டிரம்ஸ் வாசித்துக்கொண்டு, அல்லது அதுபோன்ற வேறேதேனுமொன்றைச் செய்து கொண்டு, பாவிகளை மனந்திரும்பும்படி அழைக்கும் தெருவில் உள்ள மிஷனரிப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தால் நீங்கள் இன்னும் மிகச் சிறப்பாக இருப்பீர்கள். அது சரிதான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

102 இப்போது, உங்கள் உணர்வுகளைப் புண்படுத்த நான் விரும்பவில்லை, நான் உங்கள்

சகோதரன், நான் உங்களுக்கு உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன். லவோதிக்வேயா சபை... அதனால் தான் பெண்கள் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்வதைப் பற்றி நான் சொன்னேன், பெந்தெகோஸ்தே பெண்களே, நீங்கள் உங்கள் முகத்தில் பூசிக்கொள்ளும் அலங்காரப் பொருட்கள், அது எதுவாக இருந்தாலும் சரி, உங்களுக்குத் தெரியும், அது உங்களுக்குத் தேவையில்லை, இல்லை ஐயா, அது பிசாசானவனுடையது, அது முற்றிலும் உண்மை.

103 நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன், வேதாகமத்தில் தன் முகத்திற்கு வர்ணம் பூசிய ஒரே ஒரு பெண் மட்டுமே இருந்தாள், அவளுடைய பெயர் யேசபேல், தேவன் அவளை நாய்களுக்கு இரையாக்கினார், எனவே, நீங்கள் பாருங்கள், அப்படி முகத்திற்கு வர்ணம் பூசுவது நாய்களுக்கான மாம்சமாகும். நான் இதை வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. நண்பரே, இது வேடிக்கைக்கான இடம் அல்ல. நான் உங்களுக்கு உண்மையை மட்டுமே சொல்கிறேன். அது ஒரு புறஜாதியாரின் குணம். என்ன நடந்தது?.

104 இப்போது அது, "பரிதபிக்கப் படத்தக்கவன், நிர்ப்பாக்கியவான், குருடன், மேலும் அதை அறியாதிருக்கிறான்" என்று சொன்னது.

105 நான் கென்டக்கியில் ஒரு சிறிய பழைய மரப்பலகைகளால் ஆன வீட்டில் வளர்ந்தேன், அம்மா பிரன்ஹாம் குடும்பத்துப் பிள்ளைகளாகிய எங்கள் அனைவரையும் ஒரே படுக்கையில் படுக்க வைப்பார், சுமார் மூன்று பேர் காலடியிலும், மூன்று பேர் தலையணையிலும், மேலும் மூன்று பேர் நடுவிலும் படுத்திருப்போம். மேலும் அவர்... பனியும் மழையும் எங்கள் கண்களில் விழாமல் இருக்க, படுக்கையின் மேல் போர்த்திக்கொள்ள எங்களிடம் ஒரு பழைய கேன்வாஸ் (canvas) துணி மட்டுமே இருந்தது. இரவில் அந்த குளிர்ந்த காற்று வீசும்போது, சில நேரங்களில், அம்மா அதை பீளை என்று சொல்வார், அந்த குளிர் எங்கள் கண்களில் பட்டு, எங்கள் கண்களை ஒன்றாக ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்யும். நான் மூத்தவனாக இருந்தேன், அவர் சொல்வார், "பில்லி, கீழே வா".

நான் சொல்வேன், "அம்மா, என்னால் பார்க்க முடியவில்லை, என் கண்கள் ஓட்டிக்கொண்டன".

என் தம்பி எட்வர்ட், அவனும் சொல்வான், "அம்மா, எனக்கும் பார்க்க முடியவில்லை".

106 பாருங்கள், எங்கள் கண்களில் குளிர் தாக்கியிருந்தது, மேலும்-மேலும் அவற்றில் நோய்த்தொற்று ஏற்பட்டு, அது எங்கள் கண் இமைகளை ஒன்றாக ஓட்டிக்கொள்ளச் செய்தது. என் தாத்தா ரக்கூன் வேட்டையாடுபவராக இருந்தார், அவர் ரக்கூன்களை பிடித்து, அவற்றை வெளியே கொண்டு வந்து அவற்றிலிருந்து கொழுப்பை உருக்கி எடுப்பார். அம்மா அந்தப் பழைய பாத்திரத்தை எடுத்து, அடுப்பில் வைத்து, அந்த ரக்கூன் கொழுப்பை நன்றாகச் சூடாக்கி, அங்கே வந்து, எங்கள் கண்களில் மசாஜ் செய்வார், சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அவை திறந்துவிடும். என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அது எங்கள் கண்களில் இருந்த அந்த பீளையை மிருதுவாக்கியது, மற்றும்-மற்றும் எங்களால் பார்க்க முடிந்தது.

107 ச஑ோதரனே, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், சபையில் ஒரு குளிர் காலம் வந்திருக்கிறது, பெந்தெ஑ோஸ்தே சபை எங்கேயோ ஒரு ஡ோசமான குளிரில் சிக்கிக் ஑ொண்டது. அவர்களுடைய கண்களைத் திறக்க ரக்கூன் ஑ொழுப்பை விட அதிகமானது தேவைப்படும்...?... தேவன் சொன்னார், "உன் கண்கள் திறக்கப்படும்படிக்கு என்னிடத்தில் கண்ணுக்குத் தீட்டும் கலிக்கத்தை வாங்கிக்கொள்ள உனக்கு ஆலோசனை சொல்கிறேன்". வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பது அதைச் செய்யாவிட்டால், வேறு எந்தக் கலிக்கமும் எனக்குத் தெரியாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் வார்த்தையைச் சூடாக்குகிறார், இன்றிரவு சபை முழுவதும்... நிச்சயமாக சபை அந்த வார்த்தையை நேசிக்கிறது, அது கண்களைத் திறக்கிறது, பிறகு உங்களால் பார்க்க முடியும்.

108 எங்கேயோ ஒரு சிறிய குளிர்ந்த காற்று சபையின் குறுக்கே வந்திருக்கிறது, நாம் பிரிந்து சென்று, "நான் இது, நான் அது" என்று சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டோம் என்று நினைக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் ஡ேலாக நாம் என்னவாக

இருக்கிறோம் என்று நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். பார்க்கிறீர்களா? ஓ, நண்பரே, நீங்கள் அதை மட்டும் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் தேவனுடைய குமாரர்கள் மற்றும் குமாரத்திகள், உங்களைத் தான் தேவன் பெற முயற்சிக்கிறார்!. உங்கள் கண்கள் ஒட்டிக்கொண்டுள்ளன, அவ்வளவுதான். தேவன் நமக்குச் சிறிது கலிக்கத்தை அனுப்ப வேண்டும், கண்களைத் திறக்க இந்த எழுப்புதலில் நாம் விரும்புவது அதுதான்.

109 சுற்றிலும் பாருங்கள், தேவன் நமக்கு எவ்வளவு நல்லவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதைப் பாருங்கள். "நான் வாசற்படியிலே நின்று தட்டுகிறேன், ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு, கதவைத் திறந்தால், நான் அவனிடத்தில் பிரவேசித்து, அவனோடே போஜனம்பண்ணுவேன். பாப்டிஸ்ட் சபையார் அதைக் கேட்டால், மெத்தடிஸ்ட் அதைக் கேட்டால், பெந்தெகோஸ்தே அதைக் கேட்டால், நசரேயன், பில்கிரிம் ஹோலினஸ் அதைக் கேட்டால், நான் உள்ளே வந்து, உங்கள் கண்களின் மீது கொஞ்சம் தைலத்தைப் பூசி, நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் பார்க்கும்படி உங்கள் கண்களைத் திறப்பேன்".

110 ஓ, பெந்தெகோஸ்தே சபை ஒரு எழுப்புதலைக் கொண்டிருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு இந்தச் சிறிய ஊழியர், இங்குள்ள சிறிய யூத சகோதரர், ஒரு எழுப்புதலுக்குத் தலைமை தாங்குவதைப் பற்றி என்னை அறிமுகப் படுத்தியபோது... நாம் ஒரு அற்புதமான எழுப்புதலைக் கொண்டிருந்தோம், இந்தப் பெந்தெகோஸ்தே காலத்தைப் போன்ற ஒரு எழுப்புதல் வரலாற்றில் எப்போதாவது நடந்திருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அது சரிதான். இன்றிரவு வானத்தின் கீழுள்ள ஒவ்வொரு தேசத்திலும் எழுப்புதலின் அக்கினி எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. அது சரிதான். நாம் முடிவு காலத்தில் இருக்கிறோம்; இது அற்புதம். மேலும் நாம்....

111 இந்தச் சிறந்த சபைகள் மற்றும் சிறந்த மக்களின் தலைமையகமாக விளங்கும் டல்லாஸில் உள்ள உங்களுக்கு நான் சொல்கிறேன், இப்போது நான் இதுவரையில் சொன்னது போன்ற காரியங்களைச் சொல்வதால் நீங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம், நண்பர்களே,

உங்கள் நன்மைக்காகவும் சுவிசேஷத்தின் நன்மைக்காகவுமே நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

112 இப்போது கவனியுங்கள், நம்முடைய சிறிய பிரிவினைச் சுவர்களை நாம் உடைத் தெறிந்துவிட்டு, நம்மை நாமே சீர்படுத்திக் கொண்டு, நம் முகங்களைக் கழுவி, நம்மை உதறிவிட்டு, சிலுவையின் அடியில் நாம் வரும்போது, நாம் உண்மையான சுகமளிக்கும் கூட்டங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும், அப்போது உண்மையான ஒன்று நடைபெறும், அது முற்றிலும் சரி, அப்போது தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கத் தொடங்குவார், அப்போது சீயோனின் கீதங்கள் நாம் ஏங்கிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பழைய காலத்து ஆசீர்வாதங்களைத் திரும்பக் கொண்டுவரும். தேவன் கொண்டிருக்கிறார்... பெந்தெகொஸ்தே வானங்கள் அதால் நிரம்பியுள்ளன. உண்மையான காரியங்கள் கையில் இருக்கும்போது, நாம் ஏன் ஒரு போலியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? தேவையில்லை. ஆனால் உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? நாம் பெற்றவற்றின் மதிப்பை இழக்கும் அளவிற்கு, நாம் அவ்வளவு அதிகமாக அதைப் பார்த்துவிட்டோம்.

113 ஒருசமயம் கடலை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு மனிதன் இருந்தான், அவனுக்குச் சற்றே ஓய்வு தேவைப்பட்டது, அவன் ஒருபோதும் கடலைப் பார்த்ததில்லை, அவன் ஏறக்குறைய ஒரு பாலவனப் பகுதியில்தான் வளர்ந்திருந்தான், இப்போது அவன் கடலை நோக்கிய பயணத்தில் இருந்தான். அவன் கூறினான், "நான் அங்கே செல்கிறேன், உப்புக்காற்றை சுவாசிக்கவும், அந்தப் பெரிய உப்பு நீர் அலைகள் காற்றில் ததும்பி எழுந்து உடைவதைப் பார்க்கவும், நீல நிற வானம் அந்த உப்பு நீரின் மீது பிரகாசித்து அதை நீல நிறமாக மாற்றுவதைக் காணவும், கடல் பறவைகள் கடலின் மேல் வட்டமிடும் போது அவை எழுப்பும் காட்டுத்தனமான சத்தங்களைக் கேட்கவும் நான் மிகவும் ஏங்குகிறேன். அதைக் கேட்கவும் பார்க்கவும் நான் ஆவலோடு இருக்கிறேன். நான் அதைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருப்பதால், அது எனக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருக்கும்".

114 எனவே அவன் கடற்கரைக்குச் செல்லத் தயாரானான். அவன் கடற்கரையை அடைவதற்குச் சற்று முன்பு, கடலிலிருந்து

திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த ஒரு 'பழைய உப்பை' (old salt) சந்தித்தான், அதாவது ஒரு முதிய மாலுமியைச் சந்தித்தான், அவன் இவனைப் பார்த்து, "என் நல்ல மனிதனே, நீ எங்கே செல்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

அதற்கு அவன், "ஐயா, நான் கடற்கரைக்குச் செல்கிறேன்" என்றான். "நான் அந்தப் பெரிய அலைகளைப் பார்க்கச் செல்கிறேன்" என்று கூறிய அவன், அந்தக் காரியங்களைப் பார்ப்பது மட்டுமே தன் இருதயத்திற்கு எவ்வளவு சிலிர்ப்பாக இருக்கும் என்பதை அவரிடம் விளக்கினான்.

115 அப்போது அந்த முதிய மாலுமி கூறினார், "பாருப்பா, நான் அந்தக் கடலில்தான் பிறந்தேன், நான் ஒரு கப்பலில்தான் பிறந்தேன், நாற்பது ஆண்டுகளாக நான் அந்த அலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டும், அந்தக் கடல் பறவைகள் கத்துவதைக் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறேன், இதில் எனக்கு எந்த ஒரு உற்சாகமும் தெரியவில்லை" என்றார். பாருங்கள், அது அவருக்குச் சாதாரணமாகிவிடும் அளவிற்கு அவர் அதை அவ்வளவு அதிகமாகப்

பார்த்துவிட்டார், தெய்வீகச் சுகமளித்தலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

116 நேற்று இங்கே ஒரு சிறிய போதகர் ஒரு சிறுமிக்காக ஜெபித்ததாகவும், அவளுடைய காலில் இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலங்கள் வளர்ந்ததாகவும் ஒருவர் என்னிடம் கூறினார். இரக்கமே, அது இந்த இடத்தையே தீப்பற்றி எரியச் செய்திருக்க வேண்டும், நிச்சயமாக, அது அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும். ராஜா இங்கே இருக்கிறார், வானங்களையும் பூமியையும் ஆளுகிற தேவனுடைய மாபெரும் மற்றும் வல்லமையுள்ள கிறிஸ்து இங்கே பிரசன்னமாகி யிருக்கிறார், நாம் அவரை விசுவாசித்தால் அவர் பெரிய மற்றும் வல்லமையான காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

117 நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கவில்லையா? நிச்சயமாக, நாம் அவரை விசுவாசித்து, விசுவாசத்தோடு, "தேவனே, இன்று இரவு நீர் எங்கள் கண்களைத் திறந்தால், நாங்கள் உம்முடைய மகிமையைக் காணச் செய்யும், பிதாவாகிய தேவனே, அப்போது நாங்கள் செய்வோம்... நாங்கள் பெரிய காரியங்களைக்

காண்போம், ஆனால் எங்கள் கண்கள் திறக்கப்படாமல் நீர் அதை எப்படிச் செய்ய முடியும்" என்று கூறினால் போதும். அது சரிதானே? நாம் அதைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

118 எத்தனையோ பெரிய அற்புதங்கள் நடப்பதை நாம் காண்கிறோம், மக்கள் சத்தமிட்டு கர்த்தரைத் துதிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம், ஆனாலும் நாம் அதைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகிறோம். அது சரிதானே? அது உண்மை. அது ஒரு பெரிய மற்றும் வல்லமையான அசைவாடுதலாக இருந்தாலும், அது நமக்கு மிகவும் சாதாரணமாகிவிடுகிறது, நாம் எந்தக் கவனமும் செலுத்தாத அளவிற்கு அது சாதாரணமாகிவிடுகிறது.

119 கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, லூசியானா (Louisiana) அல்லது ஜார்ஜியாவில் (Georgia) என்று நான் நம்புகிறேன், எனக்குத் தெரிந்த ஒரு முதிய, கறுப்பினப் போதகர் இருந்தார், அவர் ஒரு சிறந்த முதியவர், ஒரு சிறந்த ஆத்துமா, ஆனால் அங்கே ஒரு முதியவர் இருந்தார், அவருடைய மனைவி சபைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தாள், அவள் தெய்வ பக்தியுள்ள,

பரி஑த்தமான ஓரு முதிய பெண்மணி. தன் கணவனுக்காகத் தான் நீண்ட காலமாக ஜெபித்து வருவதாக அவள் கூறினாள், ஆனால்... அவனுடைய பெயர் கேப்ரியேல் (Gabriel), ஆனால் அவர்கள் அவனை஑் ஑ருக்கமாக கேப் (Gabe) என்று அழைத்தார்கள். எனவே, அவர்களால் முதியவர் கேப்பை஑் ஑ீர்படுத்த முடியவில்லை, எப்படியோ அவர்களால் அவனை஑் ஑பையோடும் தேவனோடும் ஑ரிப்படுத்த முடியவில்லை.

120 எனவே, இந்த முதிய கறுப்பினப் போதகர் முதியவர் கேப்பைத் தன்னுடன் பலமுறை வேட்டைக்கு அழைத்து஑் ஑ெல்வார், அவர்கள் வெளியே ஑ென்று வேட்டையாடு வார்கள். அப்படி ஓரு நாள் அவர்கள் வேட்டையாடிவிட்டுத் திரும்பி வரும் வழியில், ஓ, அவர்கள் இருவர் மீதும் முயல்களும் பறவைகளும் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன, அவனால் நடக்கவே முடியாத அளவிற்கு஑் ஑ுமை மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. அவர்கள் பழைய, பழக்கமான ஓரு பாதையின் வழியே வந்துகொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் அந்தப் பாதையில் நடந்து ஑ெல்லும்போது, ஑ூரியன்

மறைந்துகொண்டிருந்ததால், அந்தப் போதகர் மேற்குத் திசையைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்.

121 சகோதரனே, நான் உனக்குச் ஑ொல்கிறேன், இது ஑ூரியன் மறையும் நேரம், ஑ூரியன் அஸ்தமித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சபை அறிந்திருக்க வேண்டும். நாம் காணும் இந்த ஆசீர்வாதங்கள் என்ன? தீர்க்கதரிசி என்ன ஑ொன்னார்? "சாயங் காலத்திலே வெளிச்சமுண்டாகும்" என்றார். எந்த வகையான வெளிச்சம்? ஑ூரியன் எப்படிப் பயணிக்கிறது? அது கிழக்கே விரைவாக உதித்து மேற்கே மறைகிறது. நாகரிகம் கிழக்கே தோன்றி மேற்கு நோக்கிப் பயணித்தது. 'கிழக்கும் மேற்கும் ஒன்றாகச் சந்தித்தன' (The East And West Has Met Together) என்பதைக் குறித்து, கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், இந்த வாரம் நான் பிரசங்கிப்பேன்.

122 இப்போது கவனியுங்கள், அதே வெளிச்சம், ஑ூரியன் உதித்துக் கிழக்கில் பிரகாசிக்கும்போது, அதே ஑ூரியன்தான் மேற்கிலும் பிரகாசிக்கிறது. உங்களுக்குப்

புரிகிறதா? வேதாகமம் கூறுகிறது, அல்லது, பகலுமல்லாமல் இரவுமல்லாத ஒரு நாள் இருக்கும், ஒரு மந்தமான நேரம், வெறும் ஒரு மந்தமான நேரம் இருக்கும் என்று தீர்க்கதரிசி கூறினார். சபையில் இணைவதற்கும், ஒரு அமைப்பை, சிறந்த சபைகளைக் கட்டுவதற்கும் போதுமான வெளிச்சம் நமக்குக் கிடைத்தது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக அதை நாம் பெற்றிருந்தோம், ஆனால் சாயங்காலத்திலே வெளிச்சமுண்டாகும் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்தார். அது என்ன? கிழக்கத்திய மக்களின் (Orient) மீது விழுந்த அதே வெளிச்சம், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் விழுந்து அதே விளைவுகளைக் கொண்டுவந்த அதே பரிசுத்த ஆவியானவர், இன்று மேற்கத்திய மக்களின் மீது விழுந்து, அன்று அங்கே கொண்டுவந்த அதே விளைவுகளை இன்றும் கொண்டுவருகிறார்; அது வெளிச்சமாக இருக்கும்.

123 அவர் மேற்கு நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, அங்கே நடந்து வந்துகொண்டிருந்த அந்த முதிய கறுப்பின மனிதர், போதகரின் தோளைத் தொட்டார்,

அந்தப் போதகர் திரும்பிப் பார்த்தபோது, முதியவர் கேப்பைக் கண்டார், அவனது கன்னங்களில் கண்ணீர் வடிந்துகொண்டிருந்தது, அவன் கூறினான், "போதகரே, இன்று சனிக்கிழமை, நாளைக் காலையில் நான் மனந்திரும்புகிறவர்களின் ஆசனத்தில் (mourner's bench) இருப்பதை நீங்கள் காணப்போகிறீர்கள். அந்தச் சபையின் பின்பக்கத்தில் என் அன்பு மனைவியின் அருகில் எனக்கான ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளப் போகிறேன், தேவன் என் உயிரை எடுத்துக்கொள்ளும் வரை நான் அங்கே உண்மையாக நிலைத்திருப்பேன்".

124 அதைக் கேட்ட அந்தப் போதகர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, "கேப், நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன் என்பது உனக்குத் தெரியும். நீ அப்படிச் சொல்வதைக் கேட்க நான் விரும்புகிறேன், கேப்! ஆனால் இந்தத் திடீர் மாற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன? நான் செய்த பிரசங்கமா? அல்லது கர்த்தரின் நற்குணத்தைப் பற்றி நான் உன்னிடம் பேசிய காரியங்களா?" என்று கேட்டார்.

125 அதற்கு அவன், "இல்லை போதகரே, சற்றுத் தொலைவில் உள்ள அந்த வளைவில் திரும்பியபோது, என் இருதயத்தில் ஏதோ ஒன்று தட்டுவதை நான் உணர்ந்தேன்" என்றான். மேலும் அவன் கூறினான், "உங்களுக்குத் தெரியும் போதகரே, நான்-என்னால் ஒரு களஞ்சியத்தைக் கூடக் குறிபார்த்துச் சுட முடியாது, இந்த நாட்டிலேயே மிகவும் மோசமாகச் சுடுபவன் நான்தான், இருந்தும், நான் சொந்தமாக வேட்டையாடிய இந்த முயல்களும் பறவைகளும் என் மேல் தொங்குவதைப் பாருங்கள்" என்றான். "அவர் என்னை நேசித்திருக்க வேண்டும், இல்லை யென்றால் அவர் இவற்றை எனக்குக் கொடுத்திருக்க மாட்டார்" என்று அவன் கூறினான்.

126 அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய, எளிய காரியம், மேலும் இருதயத்தில் கிறிஸ்து தட்டுகிற ஒரு தட்டல்: "கேப், இன்று உன் துப்பாக்கியின் குறிப்பார்ப்பில் (gun sight) நான்தான் இருந்தேன்."

127 இன்று இரவு உங்களைப் பற்றி என்ன? விலையுயர்ந்த நல்ல கார்களில் இங்கு வந்த உங்களைப் பற்றி என்ன? சிறந்த சபைகளுக்குச் செல்லும் உங்களைப் பற்றி என்ன? தன் படுக்கையில் வளைக்கப்பட்டுப் படுத்திருக்கும் அந்தச் சிறு குழந்தையைப் போலல்லாமல், நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இங்கே அமர்ந்திருக்கும் உங்களைப் பற்றி என்ன? கட்டிடத்தில் இருக்கும் அந்தச் சிறிய நோயுற்ற சிறுமியைப் போல, மூளை முடக்குவாதத்தால் (spastic) பாதிக்கப்பட்டதைப் போன்ற அந்தச் சிறுமியைப் போலல்லாமல், நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இங்கே அமர்ந்திருக்கும் இளம் பெண்ணே, உன்னைப் பற்றி என்ன? "உன்னைப் பார்ப்பது நன்றாக இருக்கிறது" என்று தேவன் உன் இருதயத்தைத் தட்டிச் சொல்கிறார் என்பது உனக்குத் தெரியாதா? அது அவருடைய நற்குணம்.

128 நேற்று உங்களுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமை மதிய உணவை நீங்கள் சாப்பிட்டீர்கள்... சில மாதங்களுக்கு முன்பு நான் இந்தியாவின் பம்பாயில் (Bombay) நின்றிருந்தேன், அங்கே சுமார் ஐந்து இலட்சம் ஆத்துமாக்களுக்கு நான்

பிரசங்கித்துக் ஑ொண்டிருந்தேன், அங்கிருந்த சிறிய தாய்மார்களையும், பசியால் வயிறு வீங்கி மரணமடைந்து஑ொண்டிருந்த அவர்களுடைய சிறு குழந்தைகளையும் நான் பார்த்தேன்! நீங்கள் குப்பைத் தொட்டியில் அள்ளிப்போட்ட உங்களுடைய அந்தக் குப்பைகள் அவர்களுக்கு உணவாக அமைந்திருக்கும். அது தேவன் உங்கள் இருதயத்தைத் தட்டு஑ிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?

129 இங்கே நீங்கள் சொல்வீர்கள், "சரி, நான் சபையின் உறுப்பினராக இருக்கிறேன், ச஑ோதரர் பிரன்ஹாம்."

130 பாரபட்சம், அக்கறையின்மை, கதவு மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஓ, இன்று இரவு இங்குள்ள சுமார் ஆயிரம் பேர் ஑ொண்ட இந்த முழுக் கூட்டமும், ஒருவேளை அவ்வளவு பேர் இல்லாவிட்டாலும், இன்று இரவு இயேசு ஑ிறிஸ்துவுக்கு உங்கள் இருதயத்தின் ஒவ்வொரு கதவையும் நீங்கள் திறப்பீர்களானால், செய்தித்தாளின் தலைப்புச் செய்திகளாக மாறும் அளவிற்கு வரப்போகும் இந்தச் சில இரவுகளில்

ஒரு மாபெரும் எழுப்புதல் உடைத்துக்கொண்டு வரும், கிறிஸ்து வருவார்.

131 அவர் அதைத்தான் விரும்புகிறார், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இன்று இரவு அதுவே தேவனுடைய விருப்பமாக இருக்கிறது, தம்முடைய சபை ஒன்றாயிருக்க வேண்டும் என்பதே அது. உங்கள் கதவைத் தட்டுகிறார், சிறந்த போதகர்கள், சிறந்த உடைகள், சிறந்த கார்கள், சிறந்த வேலைகள், மற்றும், ஓ, அற்புதமான கிறிஸ்து வாசலில் நிற்கிறார். நீங்கள் ஏன் அவரை உள்ளே அனுமதிக்கக் கூடாது? அவரை உள்ளே வர அனுமதியுங்கள்.

ஒரு நிமிடம் நாம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

132 நீங்கள் விரும்பினால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்ளட்டும். நாம் ஜெபம் செய்வதற்குச் சற்று முன்பு, இங்கே யாராவது உங்கள் கையை உயர்த்தி, "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் உங்களுக்காக என் கையை உயர்த்தவில்லை, நான் தேவனுக்காக அதை உயர்த்துகிறேன், ஏனென்றால் கடந்த சில

நாட்களாக, என் வாசலில் ஒரு சிறிய தட்டலை
நான் கேட்டதாக உணர்ந்தேன். நான் வாழ
வேண்டிய வாழ்க்கையை நான் வாழவில்லை,
சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் பாரபட்சத்தோடு
இருந்துவிட்டேன், நான் ஒரு சபை
உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நான்-நான்
இன்னும் சிறப்பாகச் செய்திருக்க வேண்டும்,
நான் செய்திருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத்
தெரியும். நான் என் அயலார்களிடம்
சண்டையிட்டிருக்கிறேன், வெவ்வேறு சபை
களுடன் அவர்களுடைய உபதேசங்களைக்
குறித்து நான் வாக்குவாதம் செய்திருக்கிறேன்,
நான்-நான் திட்டியிருக்கிறேன், நான்-நான் வாழ
வேண்டிய விதமாக வாழவில்லை. நான்-நான்
செய்த காரியங்களை நான் செய்திருக்கக் கூடாது
என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் தேவனுடைய
கிருபையினால் இன்று இரவு நான் கதவுகளைத்
திறக்கப் போகிறேன், இந்த நேரம் முதல் அவர்
என் கர்த்தராக இருக்க நான் அனுமதிக்கப்
போகிறேன், நான் இதை உண்மையாகவே
சொல்கிறேன், சகோதரர் பிரன்ஹாம். நான்
உங்களுக்காக என் கையை உயர்த்தவில்லை,
நான் கிறிஸ்துவுக்காக என் கையை

உயர்த்துகிறேன். நான் வருவேன், கர்த்தாவே," என்று சொல்வீர்களா, உங்களை நான் ஜெபத்தில் நினைவுகூரும்படி செய்வீர்களா?

133 இப்போது அமைதியாக, அனைவரும் ஜெபத்தில் இருக்கும்போது, கட்டடம் முழுவதும் நீங்கள் உங்கள் கைகளை உயர்த்து வீர்களா? ஓ, அவ்வளவுதான். அமைதியாக அமர்ந்திருங்கள்.

